

40 DGIT
1959-2019

DRUŠTVO GRAĐEVINSKIH INŽENJERA I TEHNIČARA VARAŽDIN

DRUŠTVO GRAĐEVINSKIH INŽENJERA I TEHNIČARA VARAŽDIN

SADRŽAJ:

Predgovor

Razvoj i povijest Društva

Cjeloživotno obrazovanje

Graditeljska dostignuća

Naša putovanja

Akti Društva

Tijela Društva

Dosadašnji predsjednici i tajnici

Članovi Društva

Izdanja iz proteklih godina

Pokrovitelj

Sponzori

Upute

Predgovor

Dragi članovi Društva građevinskih inženjera i tehničara Varaždin. Iza nas je 60 godina postojanja našeg Društva, a ispred Vas ova e-monografija koju smo pripremili za naš veliki jubilej. Željeli smo napraviti iskorak u skladu s vremenom i tehnološkim trendovima pa smo tako nakon duljeg razmatranja odlučili da se monografija ne izdaje kao klasična tiskana knjiga, već kao interaktivna digitalna e-knjiga. Prikupili smo velik broj podataka koji će na ovaj način trajno ostati zabilježeni ne samo za nas, nego i za sve nadolazeće generacije naših mlađih kolega i prijatelja, inženjera i tehničara.

Trudili smo se prikazati vam i još više približiti naše djelovanje tijekom povijesti društva, cjeloživotno obrazovanje, stručne ekskurzije, skupštine, naša druženja, ali i neka od značajnih graditeljskih dostignuća. Iza nas su sati ustrajnog i predanog rada naših članica i članova, kojima zahvaljujem na pomoći u realizaciji ovoga projekta. Zahvaljujem i svim sponzorima koji su nam pomogli kako bismo dostojno obilježili ovaj veliki događaj. Ponosna sam i sretna što sam baš ja dobila tu čast da u ovom trenutku budem predsjednica jedne od najvećih strukovnih udruga na ovim prostorima, koja svoja dostignuća pokazuje i dokazuje vrijednim rezultatima, od kojih je jedan pred vama. Nadam se da ćete uživati čitajući ovu monografiju te da će vam ona ostati trajna i vrijedna uspomena na naše Društvo i predstavljati poticaj za daljnji rad.

Razvoj i povijest Društva

Ideja i potreba zajedničkog djelovanja i dobrovoljnog udruživanja proteže se daleko u povijest. Promicanje ideja i znanja te stvaranje novih vrijednosti poticali su u povijesti mnoge pojedince da se udružuju radi postizanja zajedničkog cilja. Posebnu ulogu u povijesti predstavljali su različiti oblici udruživanja temeljeni na strukovnoj pripadnosti. Danas jednu od osnovnih vrijednosti demokracije predstavlja civilno društvo i građani koji se aktivno uključuju u sva područja društvenog djelovanja. Sloboda udruživanja predstavlja temelj demokratskog društva i zajamčena je Ustavom.

Na tragu toga grupa entuzijasta građevinske struke formirala je 1959. godine Inicijativni odbor s namjerom osnivanja Udruge građevinskih inženjera i tehničara. Članovi Inicijativnog odbora bili su Izidor Dretar, građ. teh., Berislav Ivaniš, građ. teh., Ratimir Ivaniš, građ. teh., Ignac Kolman, građ. teh., Ferdinand Kralj, dipl. ing. građ., Rudolf Lončarić, dipl. ing. građ., Ivan Mlakar, građ. teh., Rudolf Ranteš, građ. teh., Juraj Stanić, viši građ. teh. i Stjepan Šavorić, građ. teh. Postojanje Društva građevinskih inženjera i tehničara Hrvatske u Zagrebu, kao i sve veći broj inženjera i tehničara u Varaždinu i okolici te jačanje gospodarstva u našem kraju, potaknulo je članove Inicijativnog odbora da osnuju podružnicu u Varaždinu. Plan Inicijativnog odbora bio je okupljanje građevinskih inženjera i tehničara sjeverozapadne Hrvatske, koja je već imala razvijeno graditeljsko gospodarstvo i znatan broj stručnjaka.

Potrebno se osvrnuti i podsjetiti na činjenicu da je u to doba rijetko koje gradilište imalo električnu energiju. Bilo je to vrijeme ručnog gašenja vapna, drvenih skela, oplata i podupirača, vrijeme kolotura kao jedinog načina vertikalnog transporta, vrijeme ručne pripreme morta i betona. U niskogradnji se većina alata i pomagala svodila na tačke, kramp, lopatu i ručni nabijač. Bilo je to vrijeme velikog entuzijazma mladih graditelja za koje nije bilo gotovo nikakvih prepreka. S današnjeg gledišta gotovo je nezamislivo da su se svi proračuni radili bez kalkulatora i gotovih računalnih programa, a svi nacrti crtali ručno. U takvim su se uvjetima uz mnogo želje i volje realizirali mnogi projekti, a između ostalog entuzijazam i ta volja i želja doveli su do osnivanja našega Društva.

U veljači 1959. godine sastao se deseteročlani Inicijativni odbor i sazvaio osnivačku skupštinu na kojoj je osnovana Podružnica Društva građevinskih inženjera i tehničara Hrvatske u Varaždinu. Glavni motivi osnivanja Podružnice, koji su bili istaknuti i u referatu na osnivačkoj skupštini, bili su sljedeći:

- ujedinjavanje građevinskih stručnjaka radi zajedničkog stručnog i društvenog djelovanja,
- stručnim djelovanjem razvijati akcije ka društvenoj zajednici,
- razvijanje drugarstva i prijateljstva među članovima,
- zajedničkim i organiziranim radom stručno usavršavanje članstva,
- prenošenje iskustva starijih stručnjaka na mlađe i drugo.

Na početku djelovanja u varaždinsku se Podružnicu, uz građevinare, uključuju i arhitekti, tako da je to bila jedinstvena stručna udruga iz područja građevinarstva i arhitekture. Više od dvadeset godina arhitekti i građevinari bili su članovi iste udruge, da bi kasnije osnovali vlastita društva, no i danas su u naše Društvo uključeni pojedini arhitekti te stručnjaci ostalih struka koje sudjeluju u procesu gradnje.

Odmah nakon osnivanja Podružnice poduzimaju se odgovarajuće aktivnosti kako bi se Društvo verificiralo i registriralo. Tako je već 9. travnja 1959. godine republičko Društvo iz Zagreba dalo suglasnost za osnivanje, a 17. srpnja iste godine Sekretarijat unutrašnjih poslova iz Varaždina izdao je rješenje o registraciji varaždinske Podružnice. Podružnica je registrirana kao kotarsko društvo koje djeluje na području svih pet općina tadašnjeg Kotara Varaždin (Čakovec, Ivanec, Ludbreg, Novi Marof i Varaždin). Kasnije se u općini Čakovec osniva društvo koje djeluje samostalno i danas je vrlo aktivno pod nazivom Društvo građevinskih inženjera i tehničara Međimurje. I do današnjih dana Društvo ima regionalni karakter te obuhvaća područje Varaždinske županije.

Redovito se održavaju sjednice tadašnjeg Izvršnog odbora, na kojima se razmatra tematika značajna za Podružnicu te se inicira uključivanje društvenog i stručnog rada članova u šire društvene tokove.

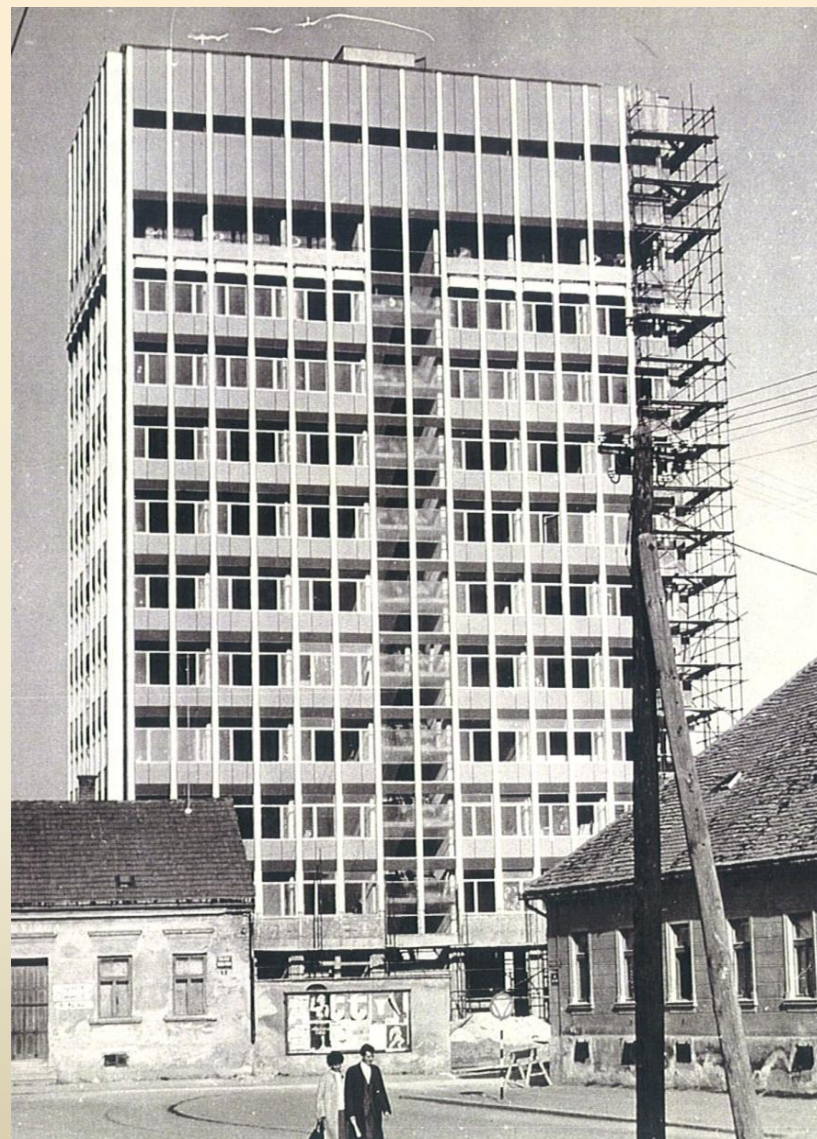
Prva godišnja skupština održana je 1. veljače 1960. godine i ona ima značajnu ulogu jer su na njoj donesene odluke u kojima su sadržane značajne smjernice za budući rad Društva. Smjernice su dugotrajnog karaktera te daju našem društvenom djelovanju dugotrajno obilježje.

Posebno je značajna 1962. godina, i to zbog dvaju značajnih događaja. Odlukom koja je donesena na godišnjoj skupštini održanoj 23. ožujka naziv Podružnice mijenja se u Društvo građevinskih inženjera i tehničara Varaždin te se obavlja preregistracija, ali i dalje ostaje kao kotarsko društvo koje djeluje na području svih pet općina Kotara Varaždin. U Varaždinu je 7. srpnja 1962. godine održano V. zasjedanje Glavnog odbora Saveza građevinskih inženjera i tehničara Hrvatske, u organizaciji i pod pokroviteljstvom našeg Društva.

Zasjedanju je bio nazočan i predsjednik Saveza građevinskih inženjera i tehničara Jugoslavije. Glavne teme V. zasjedanja bile su vezane uz aktualna pitanja toga vremena:

- opća uloga i zadaci Društava građevinskih inženjera i tehničara na planu svladavanja privrednih teškoća (referat Milan Jančković, tajnik SGITH-a);
- građevna privreda Kotara Varaždin (referat Rudolf Lončarić, tajnik DGIT-a Varaždin).

Društvo građevinskih inženjera i tehničara 1967. godine dobiva vlastite prostorije na tadašnjem Trgu Božidara Adžije 7/1 (danas Franjevački trg), veličine 28 četvornih metara, što je omogućilo kvalitetniji rad i djelovanje u toj i idućoj, 1968., godini, kada Društvo ima već 105 članova. Nakon 1973. godine rad članova Društva ponovno oživljava i doživljava svoju punu renesansu zahvaljujući značajnim i kvalitetnim akcijama.

Na godišnjim skupštinama održanim 28. svibnja 1974. godine i 14. veljače 1975. godine donose se novi programi rada i novi Statut te se bira aktivno, novo i pomlađeno rukovodstvo, što je stvorilo uvjete za daljnji intenzivan i aktivan rad Društva.

Stručna ekskurzija DGIT-a

U drugoj polovici sedamdesetih godina program aktivnosti rada Društva posebno je usmjeren na provođenje u djelo novih metoda građenja, posebno na području stambene izgradnje, na primjenu industrijskog načina građenja i uvođenje suvremene mehanizacije, što posebno proizlazi iz zaključaka Godišnje skupštine održane 11. veljače 1977. godine.

Temeljni motivi i interesi udruživanja koji su naglašeni prilikom osnivanja Društva proširuju se i dopunjuju sljedećim područjima:

- aktivnije sudjelovanje i djelovanje u razvoju graditeljstva i suradnja s gospodarstvom,
- sudjelovanje u donošenju prijedloga graditeljske legislative i zakonodavstva,
- sudjelovanje u izradi prijedloga i inoviranju standardizacije i normizacije,
- sudjelovanje u aktivnostima u svezi sa stručnim ispitima i ovlaštenjima,
- sudjelovanje u aktivnostima u svezi s obrazovanjem kadrova u graditeljstvu.

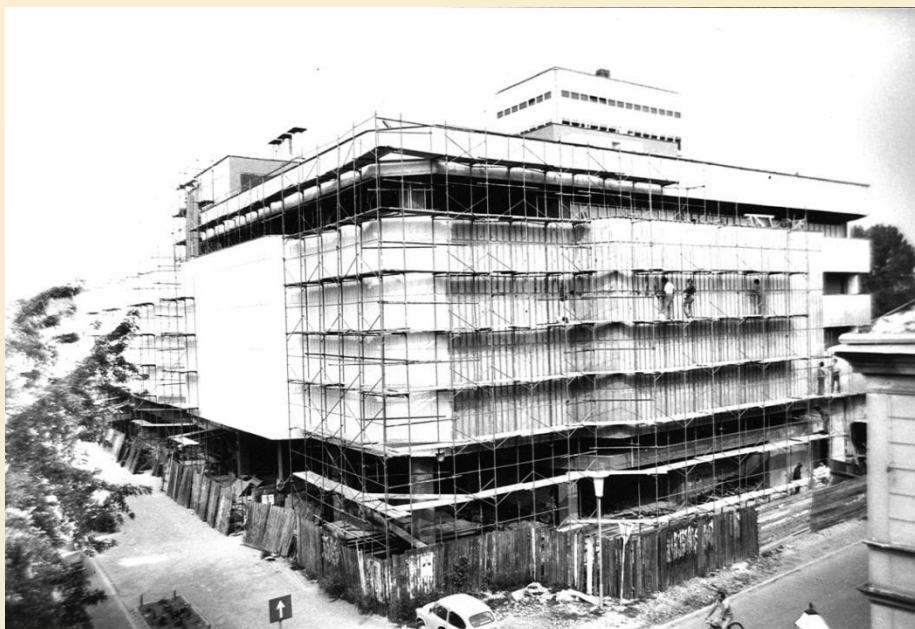

Društvo 1979. godine obilježava dvadesetu obljetnicu djelovanja, koja se tijekom cijele godine obilježava radnim programom, a završena je svečanom sjednicom Skupštine Društva građevinskih inženjera i tehničara. Uoči održavanja svečane sjednice Skupštine održana je izvanredna sjednica Skupštine Saveza građevinskih inženjera i tehničara Hrvatske, što je značajno uveličalo naš jubilej. Stručnim programom i sadržajem završnica obilježavanja dvadesete obljetnice Društva pružila je članovima, a posebno gostima, mogućnost boljeg upoznavanja Varaždina putem izložbe, izlaganja i obilaska povijesne barokne jezgre grada Varaždina i značajnih građevina u Varaždinu.

U trećem desetljeću svojeg postojanja Društvo, obogaćeno dosadašnjim iskustvom, nastavlja normalno raditi. Na izbornoj skupštini, koja je održana u prosincu 1979. godine, donesene su statutarne promjene. Izvršni odbor zamijenjen je Predsjedništvom, uz uvođenje kolektivnog rukovođenja. Zaključci skupštine rezultirali su programom rada za iduće razdoblje.

Kako u Varaždinu od 1977. godine djeluje Građevinski studij, mnogi članovi Društva angažiraju se kao nastavnici i suradnici na tom studiju. Mnogi članovi koji imaju zvanje građevnog tehničara školuju se za zvanja inženjera. Društvo građevinskih inženjera i tehničara posebno vodi brigu o suradnji s Građevinskim studijem, a isto tako i s Geotehničkim studijem, koji u Varaždinu djeluje od 1970. godine.

U ovom razdoblju grade se velike inženjerske građevine na našem području pa tako 1971. započinje gradnja hidroelektrane Varaždin, a nakon toga hidroelektrana Čakovec i Dubrava. Organizirano je nekoliko stručnih obilazaka gradilišta s praćenjem građenja raznih faza dovršenosti.

Stručna ekskurzija - Palić 1981. godine

Nakon završetka restauracije palače Sermage 1981. godine i ondašnjeg Muzeja revolucije 1983. godine započela je iste godine restauracija i adaptacija Staroga grada, koja je provedena u osam faza i uspješno završena 1989. godine. Detaljne o provođenju obnove Starog grada možete pročitati u poglavlju “Graditeljska dostignuća” .

Društvo se 3. veljače 1984. godine upisuje u Registar društvenih organizacija Zajednice općine Varaždina te i dalje nastavlja sa svojim aktivnim radom.

DGIT – među najaktivnijima u SRH

Društvo građevinskih inženjera i tehničara Varaždin, broji oko 300 članova i jedno je od najaktivnijih u SR Hrvatskoj. Okuplja i udružuje građevinske inženjere i tehničare s područja općina Varaždin, Ivanec, Ludbreg i Novi Marof sa ciljem stvaranja i razvoja stručnog mišljenja o svim bitnim tehničkim, ekonomskim, proizvodnim i drugim problemima u građevinarstvu. Kao tehničke struke i kao privredne oblasti. Problem su prostorije gdje bi se okupljali članovi DGIT Varaždin i to zbog ostvarivanja više profesionalne razine svih akcija, zbog stalnog obrazovanja i razmjene znanstveno-tehničkih informacija te okupljanja znanstvenih radnika i stručnjaka iz oblasti građevinarstva. Društvo naprosto vapi, već desetak godina, za odgovarajućim prostorijama. Vjeruje se da će to pitanje biti u dogledno vrijeme skinuto s dnevnog reda.

Članak objavljen u Varaždinskim vijestima 19. svibnja 1988. godine.

Zoran Vinceković, predsjednik Društva građevinskih inženjera i tehničara Varaždin

ZAŠTO ZAOSTAJE GRAĐEVINARSTVO?

Već duži niz godina problematika građevinarstva razmatra se na svim razinama našeg društva pa su u tom smislu i doneseni brojni zaključci, ali je, na žalost, realizacija zacrtanih smjernica djelovanja nedovoljna i spora. U razdoblju od 1981. do protekle godine kontinuirano se usporava privredni razvoj i opada rast ukupnog društvenog proizvoda. Ta tendencija posebno se odražava u oblasti građevinarstva pa je to bio jedan od povoda za razgovor sa magistrom ZORANOM VINCEKOVIĆEM, diplomiranim inženjerom građevine, direktorom OOUR-a »Projektiranje« varaždinskog ROC-a i predsjednikom Društva građevinskih inženjera i tehničara iz Varaždina.

Godine 1989. navršava se još jedan vrijedan jubilej, a to je trideset godina postojanja Društva. Ova se prigoda posebno obilježila svečanom sjednicom Skupštine, nakon koje je uslijedila večera i naš poznati "Bal građevinara". Bilo je to vrijeme kad se Hrvatska nalazila na početku prekretnice izlaska iz razdoblja totalitarnog režima i ulaska u razdoblje demokracije i stjecanja slobode i neovisnosti. Analizirani su rezultati rada u prethodnom desetljeću i izrađen je novi program rada Društva za predstojeće razdoblje koje je donijelo mnoge promjene.

Isječak članka objavljenog u Varaždinskim vijestima
19. svibnja 1988. godine.

Izgradnja zgrada u Ulici braće Radić

Četvrto desetljeće vjerojatno je najsloženije vremensko razdoblje. To je vrijeme Domovinskoga rata, postizanja slobode i stvaranja nezavisnosti Hrvatske. U Domovinskom ratu srušene su i oštećene mnoge građevine, pa je to i razdoblje obnove. Mnogi naši članovi sudjelovali su kao branitelji u Domovinskom ratu te su svoj stručni rad zamijenili obranom domovine. Mnogi su članovi također bili ili su još uvijek uključeni u obnovu, što je zahtjevan i odgovoran zadatak, pa je i to predstavljalo značajan doprinos našeg Društva Hrvatskoj.

Iako djeluje u spomenutim složenim i izmijenjenim uvjetima, četvrto desetljeće rada i života Društva odvija se u skladu s donesenim programima na izbornim i godišnjim skupštinama. Društvo je posjetilo gradilišta autocesta Zagreb - Split i Zagreb - Goričan, te tvrtke Wienerberger u Karlovcu i Termika u Novom Marofu. Organizirana su stručna putovanja u Španjolsku, Mađarsku, Egipat i Grčku.

Među ostalim aktivnostima potrebno je spomenuti održavanje izvanredne sjednice Skupštine Društva zbog izmjene i dopune Statuta te donošenje odluke za obavljanje preregistracije Društva, temeljem odredaba novog Zakona o udrugama. Skupština je održana 14. siječnja 1998. godine, a upis u registar udruga Varaždinske županije obavljen je 14. travnja 1998. godine.

Stambeno-poslovna zgrada u Kratkoj ulici

Društvo je aktivno sudjelovalo u razmatranju zakonskih prijedloga za osnivanje Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu te je provodilo akcije upoznavanja članova sa značenjem i radom Komore, kao i načinom i uvjetima za ućlanjenje. Novoosnovana Komora respektirala je zalaganje i značenje našeg Društva te je prof. dr. sc. Rudolfa Lončarića, počasnog predsjednika Društva, predložila i izabrala za predsjednika Nadzornoga odbora.

Godine 2002. Hrvatski savez građevinskih inženjera održao je svoju sjednicu Predsjedništva u Varaždinu te time dao posebno značenje i našem Društvu. Iste godine Društvo je vodilo raspravu o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o gradnji te je svoje prijedloge i niz primjedbi uputilo resornom ministarstvu. Takva praksa aktivnog sudjelovanja u javnim raspravama u postupcima donošenja svih akata o građenju nastavljena je i dalje.

Društvo se tijekom 2003. godine počelo aktivnije baviti davanjem svojih očitovanja o važnim projektima na području grada i Županije te je tu prasku nastavilo kontinuirano i dalje. Iste godine Društvo je uselilo u novu prostoriju u Aninoj ulici 11, koju je Društvu dodijelila tvrtka "Zagorje" d. d. Time se ispunila dugogodišnja želja članova za vlastitim prostorom.

Na prijedlog Društva naš počasni predsjednik prof. dr. sc. Rudolf Lončarić, dipl. ing. građ., dobitnik je nagrade za životno djelo Hrvatskog saveza građevinskih inženjera, koja mu je uručena u Cavtatu na Saboru hrvatskih graditelja u travnju 2004. godine. Profesoru Lončariću dodijeljena je i nagrada Grada Varaždina za dostignuća na području graditeljske struke te za razvoj visokog školstva u gradu Varaždinu. 2004. godine profesor Lončarić izabran je za počasnog člana Akademije tehničkih znanosti Hrvatske. 2018. godine dodijeljena mu je nagrada Grada Varaždina za životno djelo.

Iste godine, 2004., na inicijativu Društva, a uz pomoć i posredništvo članova Društva u tijelima Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu, osnovan je Područni ured Razreda inženjera građevinarstva Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu sa sjedištem u Varaždinu. Područni ured obuhvaća članove HKAIG-a iz Varaždinske, Međimurske, Koprivničko-križevačke i Bjelovarsko-bilogorske županije. Za predsjednika Područnog ureda izabran je tadašnji član Predsjedništva DGIT-a Ivo Paska dipl. ing. građ.

Izgradnja gradskih bazena

Respektabilni stručnjaci u zemlji i svijetu

Na 36. izornoj Skupštini Hrvatskoga saveza građevinskih inženjera i tehničara, koja je održana 13. svibnja u Šibeniku, varaždinskom Društvu građevinskih inženjera i tehničara dodijeljeno je za promicanje graditeljske struke već punih 45 godina visoko strukovno priznanje - Godišnja nagrada HSGI-a. Godišnju nagradu HSGI-a predsjednici varaždinskoga DGIT-a, gospođi Nadi Zadravec, uručio je predsjednik Hrvatskog saveza inženjera, dipl. ing. građevine Dragutin Mihelčić.

Društvo građevinskih inženjera i tehničara Medimurje predložilo je da visoko strukovno priznanje ove godine dobije Društvo inženjera i tehničara iz Varaždina, koje je 16. studenoga 2004. godine obilježilo 45 godina kontinuiranog i uspješnog djelovanja. Varaždinsko Društvo broji 276 aktivnih članova, od kojih je tridesetak mladih, što je pokazatelj kvalitetnog rada i velikog zanimanja za sudjelovanje u radu spomenutoga društva. Osim toga, pokazatelj je to njihova aktivnog sudjelovanja u većini aktivnosti vezanih za okvir struke i šire, kao i u aktivnostima vezanima uz rad HSGI-a i ostalih društava građevinskih inženjera i tehničara.

Društvo građevinskih inženjera i tehničara Varaždin osnovano je 1959. godine kao Podružnica građevinskih inženjera Hrvatske, ali se ubrzo osamostalilo i kontinuirano bez prekida djeluje do danas. Osnovni su motivi udruživanja bili ujedinjavanje građevinskih stručnjaka radi zajedničkog djelovanja, stručno djelovanje prema društvenoj zajednici, razvijanje prijateljstva među članovima, zajedničko stručno usavršavanje i prijenos iskustva na mlade članove.

Sezdesetih godina prošloga stoljeća Društvo je bro-

Sudionici 36. izborne Skupštine Hrvatskoga saveza građevinskih inženjera i tehničara u Šibeniku s predsjednicom varaždinskog Društva građevinskih inženjera i tehničara Nadom Zdravec (treća s lijeva), koja je u ime Društva primila Godišnju nagradu

jilo 105 članova i obuhvaćalo je svih pet općina ondašnjeg Kotara: Čakovec, Ivanec, Ludbreg, Novi Marof i Varaždin. Poslije je u Čakovcu osnovano samostalno društvo. Društvo građevinskih inženjera i tehničara Varaždin danas ima regionalni karakter, obuhvaća područja gradova Ivanec, Ludbreg, Novi Marof, Varaždin i Varaždinske Toplice.

Prema riječima predsjednice Nade Zadravec, Društvo je svih proteklih godina bilježilo zadovoljavajuće aktivnosti, a temeljni su motivi nadopunjeni aktivnijim uključivanjem u razvitak graditeljstva i suradnjom s graditeljskim gospodarstvom. Tu valja dodati još uključivanje u izradu graditeljske legislativne, standardizacijske i normizacijske, stručne ispite, ovlaštenja i obrazovanje stručnih kadrova. Tijekom kontinuiranog rada u Društvu je sasao respektabilan broj stručnjaka graditeljske struke, koji su

se dokazali na gradilištima diljem Hrvatske i svijeta. Članovi DGIT-a Varaždin priznati su projektanti, nadzorni inženjeri i izvođači.

U posljednjih nekoliko godina Društvo je organiziralo čitav niz stručnih ekskurzija u zemlji i svijetu te posjete tvrtkama industrije građevinskog materijala. Organizirane su i mnoge rasprave o planovima i projektima na varaždinskomu prostoru.

Vrijedno je istaknuti da su se članovi DGIT-a Varaždin aktivno uključili u osnivanje Hrvatske komore arhitekata inženjera u graditeljstvu, a bili su i inicijatori osnivanja prvog područnog ureda Razreda inženjera građevinarstva HKAJG-a u Varaždinu.

Društvo danas ima 276 članova koji aktivno sudjeluju u radu Društva, točnije na stručnim izletima, raspravama, druženjima, godišnjim skupštinama i balovima.

V.N.

Društvu građevinskih inženjera i tehničara Varaždin dodijeljena je 13. svibnja 2005. godine godišnja nagrada Hrvatskog saveza građevinskih inženjera za promicanje graditeljske struke punih 45 godina. Povodom toga objavljen je članak u Varaždinskim vijestima 22. svibnja 2005. godine.

Društvo je u skladu s pozitivnom zakonskom regulativom 2006. godine započelo s provođenjem programa cjeloživotnog obrazovanja te organiziralo mnogobrojne stručne seminare i stručne ekskurzije. Radi toga osnovan je Odbor za cjeloživotno obrazovanje, na čelu kojeg je dugi niz godina mr. sc. Martina Cesar-Kelemen, dipl. ing. građ. O uspješnosti ovih programa govori činjenica da je dosad kroz naše programe cjeloživotnog obrazovanja prošlo 3.800 polaznika.

U listopadu 2007. godine Društvo je u Carnetu registriralo .hr domenu pod nazivom dgит.hr. Nakon registracije domene Društvo započinje s razvojem vlastitih web-stranica na adresi www.dgit.hr, na kojim se mogu naći sve novosti i obavijesti vezane uz djelovanje i aktivnosti Društva, termine održavanja seminara te svi stručni materijali s održanih seminara, zanimljivosti s područja graditeljstva i drugo. Društvo danas ima i aktivan [Facebook](#) profil. Društvo je suradnji s tvrtkom “Meritum Soft” razvilo vlastitu aplikaciju za evidenciju članova, praćenje rada i svih aktivnosti Društva.

DGIT Varaždin

Inženjeri sve aktivniji i inovativniji

Na redovnoj skupštini Društva građevinskih inženjera i tehničara (DGIT-a) Varaždin, održanoj 4. ožujka u hotelu «Turist» u Varaždinu, podnijeta su izvješća o radu u protekloj godini i donijet program rada za ovu godinu.

Na početku skupštine nazočnima su se obratili Mirna Amadori, dipl. ing. građ. kao predsjednica Društva, Josip Švenda, dipl. ing. građ., predsjednik HSGI-a, prof. dr. sc. Mladen Božičević, dekan Geotehničkog fakulteta u Varaždinu, Zoran Hajek, ravnatelj Graditeljske škole u Varaždinu, Darinka Brakus, dipl.ing.arh., predsjednica Društva arhitekata Varaždin, Nina Dražin Lovrec, dipl.ing. građ., predsjednica odbora HKIG Varaždin i dopredsjed-

nica DGITM Čakovec kao i Zdravko Hunjadi, predsjednik DGITM Čakovec.

Podnoseći izvješće o radu Predsjedništva HSGI-a između dviju skupština, predsjednica Mirna Amadori je istaknula da je u proteklom razdoblju Predsjedništvo aktivno sudjelovalo i u poslovima vezanima uz okupljanje voditelja gradilišta te se izborilo i za svog predstavnika u odboru za osnivanje udruge voditelja gradilišta. Posebna pozornost bila je posvećena evidenciji članova DGIT-a Varaždin, usklađivanju Statuta i Pravilnika o priznanjima kao i Pravilnika o članovima i članskim iskaznicama, stručnim putovanjima te provedbi programa stručnog usavršavanja.

Izvješće o radu povjerenstva za cjeloživotno obrazovanje podnijela je Martina Cesar-Kelemen, dipl.ing. građ., predsjednica povjerenstva i tajnica DGIT-a Varaždin. Naglasila je da se u proteklom razdoblju mnogo radilo na programu stručnog usavršavanja. Održano je šest seminara na kojima se moglo skupiti 45 bodova, od čega 25 bodova iz građevinsko tehničke regulative. To, prema aktivnostima i u odnosu na ostala temeljna društva HSGI-a, ovo Društvo svrstava u sam vrh uspješnosti, odmah iza zagrebačkog.

Izvješće blagajnika podnio je blagajnik DGIT-a Varaždin, Velimir Vujec, dipl.ing.građ. Predsjednica Nadzornog odbora Rajka Krajcer – Oba-

dić, dipl. ing. građ., izvijestila je skup da je Predsjedništvo DGIT-a Varaždin postupalo po odredbama Statuta i Pravilnika te prema važećim zakonima i propisima. Smjernice za rad u idućem razdoblju izradila je predsjednica, a okupljenjima ga je pročitao Miroslav Špoljarić, ing.građ.

Na Skupštini je usvojen prijedlog novog iznosa članarine, novi Statut, Pravilnik o priznanjima DGIT-a Varaždin i Pravilnik o članovima i članskoj iskaznici, a izmijenjen je i jedan član predsjedništva. Sudionicima se na kraju radnog dijela obratio direktor tvrtke Mapei Croatia koji je, u vezi svog proizvodnog asortimana, ukratko prezentirao savjete i rješenja u građevinarstvu. **M.B.**

Članak objavljen u Varaždinskim vijestima 23. ožujka 2011. godine povodom održavanja redovne skupštine Društva

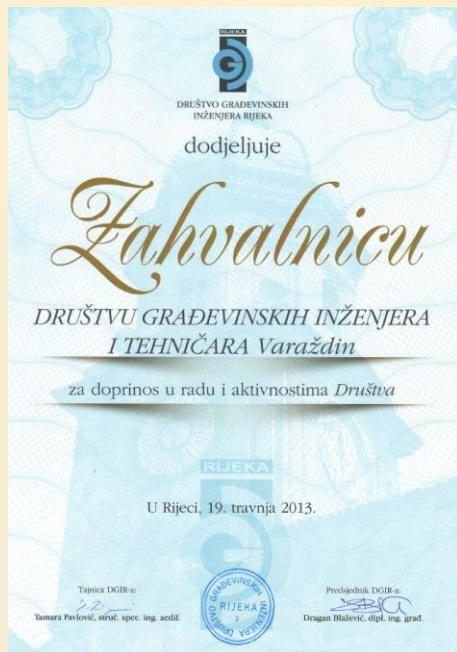

Predstavnici Društva kontinuirano sudjeluju u radu Skupština i Predsjedništva Hrvatskog saveza građevinskih inženjera, kao i na stručnim skupovima u organizaciji HSGI-a. Godine 2012. delegacija našeg Društva prisustvovala je Saboru hrvatskih graditelja koji je održan u Cavtatu pod sloganom “Graditeljstvo – poluga razvoja”.

Hrvatski savez građevinski inženjera, potaknut uključivanjem u rješavanje krize u graditeljstvu, pokrenuo je 2013. godine stručno-znanstveni skup pod nazivom “Hrvatski graditeljski forum”. Graditeljstvo se, nažalost, zbog niza okolnosti našlo vjerojatno u najtežem položaju u proteklih 50 godina. Članovi našeg Društva redovito prisustvuju Forumu te daju i svoj doprinos u njegovu radu.

Društvo godinama razvija uspješnu suradnju s drugim strukovnim udrugama i različitim organizacijama. Među mnogobrojnim priznanjima koja smo primili nalazi se i zahvalnica za doprinos u radu i aktivnostima Društva građevinskih inženjera Rijeka, koja nam je dodijeljena 2013. godine povodom obilježavanja 65 godina djelovanja njihovog cijenjenog Društva.

Predani dugogodišnji rad Društva prepoznao je 2014. godine Grad Varaždin te je Društvu povodom obilježavanja pedeset i pet godina postojanja i rada dodijelio plaketu Grada Varaždina za značajni doprinos razvoju graditeljske struke. Plaketu je na svečanoj sjednici Gradskog vijeća održanoj u Hrvatskom narodnom kazalištu u ime Društva primila ondašnja predsjednica Mirna Amadori, dipl. ing. građ.

[Dodjela plakete Grada Varaždina \(video\)](#)

Donošenjem novog Zakona o udrugama 2014. godine Društvo je 16. svibnja 2015. godine uskladilo svoj Statut s odredbama novog Zakona o udrugama. Statutom su uređeni naziv i sjedište Društva, zastupanje Društva, ciljevi i djelatnosti, ostvarivanje javnosti rada, članstvo, prava i obveze te stegovna odgovornost članova, unutarnje ustrojstvo, upravljanje i tijela Društva, imovina i način stjecanja imovine, prestanak rada Društva i druga pitanja značajna za rad i djelovanje Društva.

Na redovnoj skupštini Hrvatskog saveza građevinskih inženjera održanoj 5. svibnja 2017. godine tadašnja predsjednica Društva građevinskih inženjera i tehničara Varaždin Mirna Amadori, dipl. ing. građ. izabrana je za predsjednicu Hrvatskog saveza građevinskih inženjera, i to kao prva žena na čelu Saveza od njegova osnutka.

Danas Društvo i nadalje ima sjedište u Varaždinu te podružnice u Ludbregu, Ivancu i Novom Marofu, a sa svojih približno 260 aktivnih članova predstavlja jednu od najvećih strukovnih organizacija na području sjeverozapadne Hrvatske te jednu od najbolje organiziranih i najaktivnijih udruga s područja graditeljstva u Hrvatskoj.

DGIT Varaždin ima jasno zacrtanu viziju njegovanja i daljnjeg razvijanja etike graditeljskog poziva te daljnjeg razvitka inženjerskih i tehničkih disciplina. Unaprjeđenje graditeljske struke rezultat je stalne međusobne razmjene iskustava i mišljenja te utjecaja na stvaranje javnog, znanstvenog i stručnog mišljenja i stajališta o svim važnim tehničkim, ekonomskim, proizvodnim i drugim pitanjima u graditeljstvu.

Društvo je svojim radom dalo značajan doprinos općem razvoju znanosti i struke u graditeljstvu. Društvo se i dalje aktivno bavi davanjem stručnih mišljenja o projektima, elaboratima, analizama, razvojnim programima, tehničkoj regulativi, obrazovanju i drugom te je dalo svoj značajan doprinos prilikom izrade i donošenja posljednjih zakonskih i podzakonskih akata s područja graditeljstva, a putem svojih predstavnika neprekidno aktivno sudjeluje u radu stručnih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Društvo se posebno ponosi stalnom organizacijom stručnih seminara u sklopu cjeloživotnog stručnog usavršavanja, koje je certificirao i odobrio HSGI, a na njima je dosad sudjelovalo više tisuća polaznika. Društvo redovito organizira stručna putovanja u zemlji i inozemstvu. Tako su uspješno organizirana putovanja u Egipat, Siriju, Jordan, Portugal, Rusiju, Ujedinjene Arapske Emirate, Veliku Britaniju, Bosnu i Hercegovinu, Crnu Goru, Albaniju, Mađarsku, Rumunjsku, Tursku, Srbiju, Sloveniju, Italiju, Češku, Poljsku, Makedoniju, Slovačku i Austriju. Društvo također organizira posjete specijaliziranim manifestacijama, od kojih treba u zadnje vrijeme izdvojiti posjet sajmu Made Expo u Milanu i sajmu Bauma u Münchenu.

Mnogi se članovi Društva bave znanstvenim i stručnim istraživanjima te je objavljeno mnogo radova i publikacija. I ta činjenica predstavlja značajan doprinos Društva općem razvoju znanosti i struke u graditeljstvu.

U sklopu programa rada Društva posebno se njeguje aktivna suradnja s ostalim stručnim društvima s područja graditeljstva i drugih struka, a najviše s društvima iz susjedstva.

Godine 2019. Društvo obilježava šezdeset godina uspješnog postojanja i djelovanja. Nakon dugotrajnog i predanog rada izdana je ova e-monografija koja je pred vama.

Cjeloživotno obrazovanje

DGIT Varaždin kontinuirano provodi programe cjeloživotnog obrazovanja, na koje smo posebno ponosni. Na temelju Zakona o gradnji iz 2003. godine i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o gradnji iz 2004. godine donesen je Pravilnik o stručnom ispitu te upotpunjavanju i usavršavanju znanja osoba koje obavljaju poslove graditeljstva. Navedenim propisima uvedena je zakonska obveza cjeloživotnog stručnog usavršavanja. Godine 2006. HSGI usvojio je Pravilnik o provođenju stručnog usavršavanja u graditeljstvu, usklađen sa suglasnošću Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva od 27. veljače 2006. godine. Time je započeto prvo obrazovno razdoblje Programa stručnog usavršavanja. Program stručnog usavršavanja HSGI-a obuhvaća uglavnom provođenje stručnog usavršavanja putem stručnih seminara, okruglih stolova, radionica i drugih stručnih skupova.

U našem smo Društvu odmah nakon donošenja propisa izradili petogodišnji plan stručnog usavršavanja i započeli s organizacijom stručnih seminara i stručnih putovanja. Stručno usavršavanje uspješno smo kontinuirano provodili od 2006. godine s velikim brojem polaznika. Nakon promjene zakonske regulative te činjenice da stručno usavršavanje više nije zakonska obaveza, stručni seminari više nisu bili posjećivani u tako velikom broju. Seminare održavamo i dalje te se trudimo uvijek baviti novim tema i novim spoznajama.

2006.
Zaštita na radu na gradilištu
Javna nabava, JPP, FIDIC
Stručna ekskurzija – posjet gradilištu bivše <i>Almerie</i> u Zagrebu
2007.
Sanacija starih građevina
Vođenje projekata
Odvodnja oborinskih i otpadnih voda - uvjet održivog razvoja
Primjena tehničkog propisa za betonske konstrukcije u području građevinskih materijala
Stručna ekskurzija u Dubai
Stručni posjet gradilištu nove tvornice kamene vune Rochwool u Istri
Velike vode malih slivova
2008.
Nove tehnologije pročišćavanja otpadnih voda
Značenje studija rada u građevinarstvu
Licenciranje građevinskih tvrtki
Zbrinjavanje otpada i deponiranje komunalnog otpada
Sanacija i izgradnja podzemnih instalacija bez kopanja rovova
Logistički model vođenja graditeljskih projekata
Stručna ekskurzija na HE Lešće
Stručna ekskurzija u Slavoniju i Baranju
Stručna ekskurzija s predavanjem na gradilište sportske dvorane u Varaždinu
Primjena propisa novog zakona o prostor. uređenju i gradnji vezano uz Zakon o zaštiti na radu
Vodoopskrba hrvatskih gradova i kakvoća vode

2009.
Optimalizacija tehnoloških procesa građenja - primjena komparativne analize
Provedba Zakona o prostornom uređenju i građenju te Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina
Tehnički propis o racionalnoj uporabi toplinske energije
Informacijski sustavi u upravljanju građenja
Tehnički pregled građevina - projek. – nadzor - uporabna dozvola
Stručno putovanje u Mostar, Međugorje i Neretvu
Provedba zakonskih obveza s područja zaštite na radu
Pročišćavanje otpadnih voda
2010.
Tehnički pregled građevina, projektiranje, nadzor, uporabna dozvola
Seminar iz područja javne nabave vezano uz novi Zakon o javnoj nabavi
Dimnjaci kao kulturno povijesni elementi graditeljstva – povijest
Građenje u uvjetima zaštite okoliša
Ojačanje tla i stijena
Stručno putovanje u London
Stručno putovanje u Zadar i NP Krka
Stručno putovanje u Crnu Goru i Albaniju
Stručno putovanje u Jordan i Siriju
Zakon o zaštiti na radu vezano uz Zakon o gradnji i prostornom uređenju

2011.
Energetsko certificiranje u Hrvatskoj
Vođenje projekata
Odvodnja i pročišćavanje voda
Zakon o građevnim proizvodima i pripadajući pravilnici
Stručno putovanje u NP Sjeverni Velebit
Zakon o zaštiti na radu vezano uz Zakon o gradnji i prostornom uređenju
2012.
Gospodarenje otpadom
Zakon o javnoj nabavi - novosti, izmjene
Posjet gradilištu garaža u Varaždinu
Ispuštanje otpadnih voda i zbrinjavanje muljeva s komunalnih uređaja za pročišćavanje
Zakon o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama s naglaskom na legalizaciju
Stručno putovanje - plovidba Dunavom od Linza do Kremsa
Primjena propisa Zakona o prostornom uređenju i građenju vezano uz izmjene i dopune Zakona o zaštiti na radu
Hidroizolacije

2013.
Kućna kanalizacija, otpadne vode i bolesti, prikupljanje otpadnih voda, lokalni uređaji
Energetsko certificiranje u Hrvatskoj - zakonska regulativa i osnovne postavke i ciljevi
Održiva gradnja
Stručna ekskurzija u Liku
Projektiranje prometnica i odvodnja prometnica
Primjena Zakona o prostornom uređenju i gradnji vezano uz primjenu novih propisa iz područja zaštite na radu i Zakona o zaštiti na radu
Novi Zakon o gradnji i Zakon o prostornom uređenju
2014.
Gospodarenje vodom i zaštita okoliša
Tehnička regulativa u području energetske učinkovitosti, toplinske i zvučne zaštite
Aktualnosti u javnoj nabavi za ponuditelje
Konzervacije, rekonstrukcije i obnove graditeljskog naslijeđa
Posjet kompaniji Tehnix u Donjem Kraljevcu
Stručno putovanje na Siciliju

Sumarni podaci po godinama

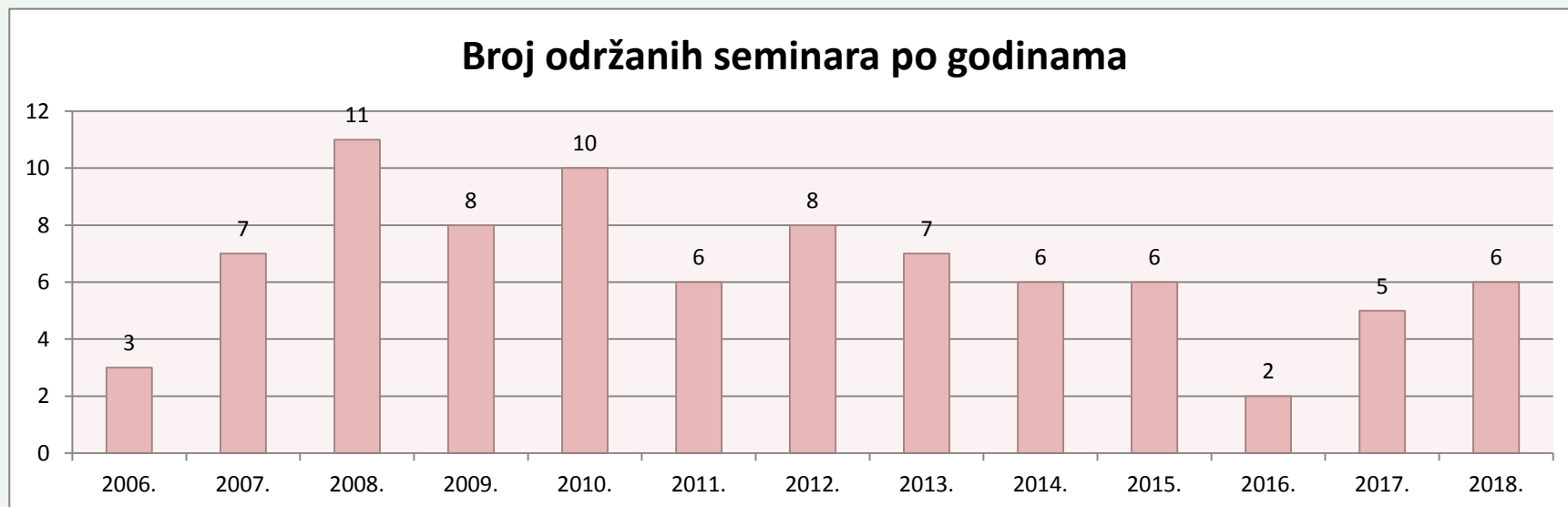
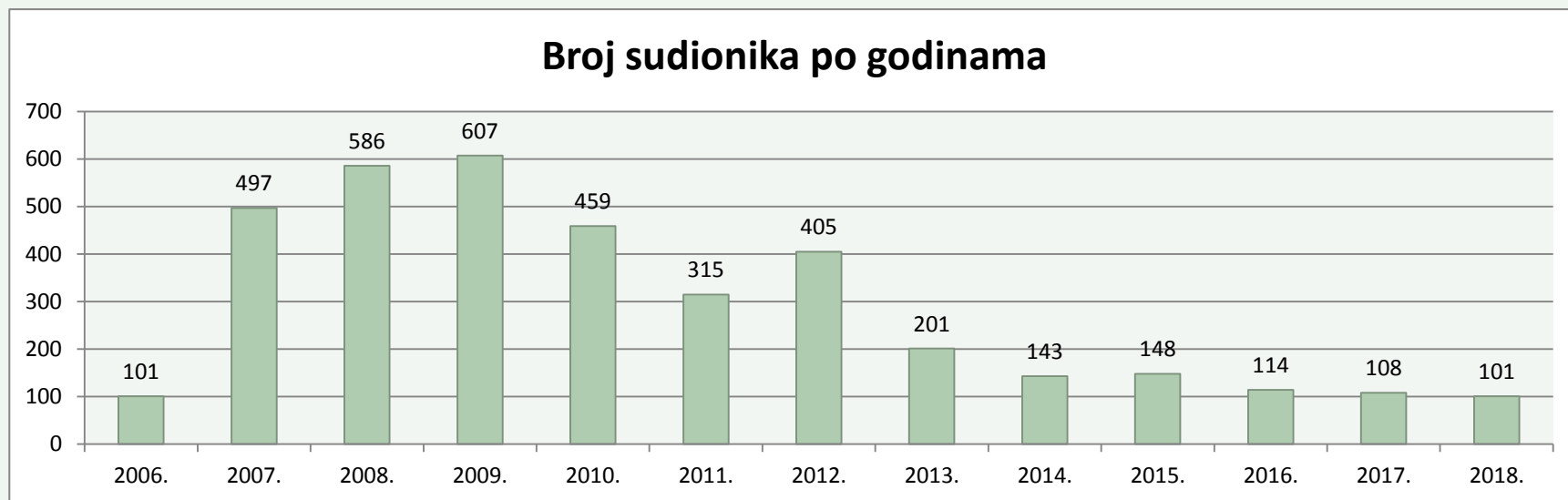
Godina	Broj sudionika	Broj održanih seminara
2006.	101	3
2007.	497	7
2008.	586	11
2009.	607	8
2010.	459	10
2011.	315	6
2012.	405	8
2013.	201	7
2014.	143	6
2015.	148	6
2016.	114	2
2017.	108	5
2018.	101	6
UKUPNO:	3785	85

Naši seminari na internet stranicama

2015.
Pravilnik o obv. sadržaju idejnog projekta i oprema. građ. projekata
Pravilnik o ocjenjivanju sukladnosti, Pravilnik o tehničkom dopuštenju, Pravilnik o nadzoru građevnih proizvoda, upravljanje kvalitetom betona
Stručni posjet gradilištu Zračne luke Zagreb
Energetska učinkovitost - energetska certificiranje u Hrvatskoj, zakonska regulativa i osnovne postavke
Stručno putovanje u Milano na sajam EXPO
Stručno putovanje u Sarajevo
2016.
Stručno putovanje u München na Sajam graditeljstva BAUMA
Stručno putovanje u Poljsku (Krakov)
2017.
Nova pravila u javnoj nabavi
Stručno putovanje u Makedoniju
Stručno putovanje u Paklencu i rafting Zrmanjom
Stručno putovanje u Vojvodinu
BIM u infrastrukturi
2018.
Aktualnosti u javnoj nabavi
Izoliranje dijelova zgrade pod zemljom te izvedba novih i sanacija starih ravnih krovova
Stručno putovanje u Beč i Bratislavu
Stručno putovanje u Trst , dolinu Soče i Gorička brda
Energetska obnova zgrada i Nzeb - suorganizator
Pogreške koje si ne bismo smjeli priuštiti u izvedbi novih i sanaciji starih građevina

Statistika seminara po godinama

Graditeljska dostignuća

Teško je izdvojiti sva značajna graditeljska dostignuća na našem području bez da se nenamjerno izostavi neki objekt. Ovom prigodom pokušali smo odabrati građevine koje su u vrijeme gradnje predstavljale veliki izazov i kod kojih su prilikom izgradnje primjenjivane nove tehnologije te je ugrađena inovativna oprema. Nadamo se da ćemo vam na ovaj način približiti projekte koje smo odabrali za ovu priliku.

Hidroelektrana Varaždin

Vodotoranj

Obnova Staroga grada

Gradska sportska dvorana

POS Jalkovečka

Podzemna garaža Kapucinski trg

Studentski dom i restoran

Lumini centar

Obilaznice i rotor

Vodosprema Doljan

Hidroelektrana Varaždin

Hidroelektrana Varaždin, najstarija višenamjenska HE dravskog sliva u Hrvatskoj, smještena je na rijeci Dravi pokraj Varaždina, u sjeverozapadnom dijelu Hrvatske, a umjetno jezero manjim je dijelom u Republici Sloveniji. Kompleks HE Varaždin na dionici dugoj 28,5 kilometara rijeke Drave ima više namjena: brani zemljište i naselja od poplava i erozivnog djelovanja, opskrbljuje vodom, odvodnjava prekomjerno vlažno zemljište, stvara uvjete za gravitacijsku odvodnju doline i gravitacijsko natapanje zemljišta, a ima uvjete za razonodu, izletnički turizam i sport.

Rijeka Drava u energetske smislu jedan od najprivlačnijih naših vodotoka. Obiluje svim vrlinama za energetske korištenje, no s druge strane neobuzdana voda bila je uzrok čestim poplavama okolnog terena. Projektanti su tako vodili računa da se energetske rješenju pridruži i vodoprivredno rješenje kojim bi se spriječile daljnje poplave između Brezja i Varaždina.

Investitor, Elektroprivreda Zagreb, počeo je ostvarivati projekt u proljeće 1971. godine. Derivacijsko rješenje odabrano je kao ekonomski i tehnički najpovoljnije. U prilog tome govorio je nizinski karakter rijeke Drave s jakim meandriranjem, mnogim rukavcima i promjenama korita kod velikih voda.

Derivacijsko rješenje, konfiguracija tla, vodni režim i raspored objekata omogućili su graditeljima da istovremeno započnu radove na cijelom gradilištu duljine 21 kilometra. Građevinski strojevi, prijevozna sredstva i u prosjeku 600-700 radnika Hidroelektrane bili su maksimalno angažirani na izgradnji kompenzacijskog bazena Strmec s nasipima, brane, vodnog kanala, strojarnice kod Svibovca i odvodnog kanala.

U građevnoj jami strojarnice iskopano je 350.000 m³ materijala. Taj posao dodatno je otežavala razina podzemnih voda 2-3 metra ispod površine terena. Sama strojarnica temeljna je na dubini od 30 m' ispod površine tla. Iskop se odvijao u području podzemnih voda. Zbog velikog dotoka vode i visokih troškova crpljenja problem je prvi put na ovim prostorima riješen izgradnjom glino-betonske membrane na dubini 30 - 31 m' na površini 20.000 četvornih metara. U takvim uvjetima ugradnja 2.700 tona armature i 75.000 m³ betona odvijala se bez teškoća. U neposrednoj blizini postavljena je betonara kapaciteta 55 m³ betona na sat. Zgrada strojarnice je dimenzija 64 x 62 m' i visine 42 m'.

Betoniranju temelja brane prethodilo je ograđivanje građevne jame glino-betonskom membranom dubine 12 metara. Visina brane je 18,5 metara, dužina 124,5 metara, a širina 29,6 metara. Ugrađeno je 38.500 m³ betona. U području brane i bazena ukupno je iskopano 820.000 m³ šljunkovitog materijala. Dovodni kanal trapeznog oblika ima duljinu od 7.500 metara, širine dna iza brane od 52 metra, odnosno 10 metara ispred strojarnice. Dubina kanala je od 6 do 14 metara. Izravno iz iskopa u nasipe dovodnog kanala prevezeno je i ugrađeno 3.300.000 m³ materijala. Nakon zemljanih radova graditelje je čekalo iskušnje kod nas dotad neprovjerenog načina asfaltiranja na kosinama. Postavljena je asfaltna baza kapaciteta 150 tona mase na sat.

Pokosi nasipa s vodne strane, nagiba 1 : 2, obloženi su asfalt-betonom u dva sloja ukupne debljine 11 cm. Na taj način, uporabom posebnih strojeva koji su ovdje prvi put primijenjeni, obloženo je 340.000 m² nasipa te utrošeno 100.000 tona bito-šljunka i asfalt-betona. Odvodni kanal dug je 7.157 metara. Kanal je složenog trapeznog oblika s širinom dna od 11 metara. Za odvodni kanal u takvom presjeku iskopano je 5.800.000 m³ šljunkovitog materijala.

Svi radovi izvođeni su pod stalnim nadzorom Instituta građevinarstva Hrvatske, za koji je ovo gradilište bilo veliki izazov zbog primjene novih tehnologija koje ranije nisu nikad primjenjivane na ovim prostorima. Akumulacijski bazen ograđen nasipima prostire se na površini od 300 hektara.

Preko dovodnog i odvodnog kanala trebalo je izgraditi prijelaze do obradivih površina između korita rijeke Drave i kanala. Preko dovodnog kanala izgrađena su tri 60-metarska mosta, a preko odvodnog kanala pet mostova duljine po 100 metara. Dok je trajala izgradnja, sa zaprežnim kolima prelazilo se preko rampi. Svi mostovi građeni su od montažnih elemenata. Izgradnjom mostova kanali su dobivali svoj konačni izgled. Velike plohe zapornica, zajedno sa zaklopcima koji zatvaraju protočna polja u brani, proizvela je mariborska tvrtka Metalna. U strojarnici su ugrađena 2 generatora snage po 47 MW koja su izrađena u tvornici Rade Končar. Svaka je dimenzionirana za protok vode od 225 m^3 u sekundi. Ukupna snaga elektrane iznosi 94 MW.

Radovi su dovršeni potkraj proljeća 1975. godine i hidroelektrana je puštena u pogon u skladu s ugovorenim rokovima izgradnje. Zanimljivo je i nevjerovatno da su tijekom cijelog vremena izgradnje od četiri i pol godine radovi tekli kontinuirano bez obzira na vremenske prilike i nije zabilježen ni jedan dan prekida gradnje.

[Izgradnja HE Varaždin \(video\)](#)

Vodotoranj

Radovi na izgradnji varaždinskog vodotornja započeli su 1960. godine. U to vrijeme to je bila najviša zgrada u gradu, koja je na vrhu imala dva rezervoara s po 500 kubičnih metara vode. Vodotoranj je u prvo vrijeme služio za opskrbu centra grada pitkom vodom. Periferija grada još tada nije imala vodovod. Arhitekt je bio Deleonardo, a statičar Špringer. Na mjestu gradnje, u današnjoj Ulici Stanka Vraza, bile su prisutne visoke podzemne vode koje su predstavljale velik problem kod gradnje temelja. Projektom je temeljenje bilo predviđeno na trakastim temeljima s bitumenskom hidroizolacijom kao da nema podzemne vode. Na tu činjenicu je dana primjedba investitoru.

Prof. dr. sc. Rudolf Lončarić, dipl. ing. građ., koji je u to vrijeme bio voditelj radova na izgradnji vodotornja, predložio je izvedbu temeljenja na armiranobetonskoj ploči jer se očekivalo diferencijalno slijeganje zbog slučaja kada jedan rezervoar na vrhu zgrade bude prazan, a drugi pun. Kod takvog bi se stanja opterećenja projektirani trakasti temelji deformirali. Zbog prisutne podzemne vode predložena je izvedba podložnog betona debljine 110 cm u podzemnoj vodi metodom kontraktor – ugradbom betona u vodi pomoću metalnog lijevka uz istovremeno crpljenje i snižavanje podzemne vode. Na taj način gornji dio podložnog betona bio je iznad vode i na njemu se izvela temeljna armiranobetonska ploča debljine 80 cm.

Nakon rješavanja najvećeg problema daljnja izgradnja tekla je bez problema i zgrada je dovršena do kraja 1961. godine. Zgrada ima 14 etaža s 12 katova. Rezervoar je imao zidove debljine 20 cm koji nisu smjeli propuštati vodu. Visina vode u rezervoarima bila je 5 m'.

Danas je u zgradi smješten Ured državne uprave u Varaždinskoj županiji. Rezervoari vode više nisu u funkciji. Izgradnja zgrade vodotornja izazvala je oprečna mišljenja u gradu. No, danas prevladava mišljenje da je ta izgradnja bila nepotrebna jer je narušila i uništila vizure Kapucinskog trga kao jednog od središnjih varaždinskih trgova, zajedno s još nekoliko okolnih zgrada koje su izgrađene u to vrijeme, a sama lokacija zgrade unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline grada svakako nije primjerena. U 2018. godini planira se energetska obnova zgrade koja bi nakon izvođenja radova trebala zasjati u novom ruhu.

Obnova Staroga grada

Personifikaciju osmostoljetne povijesti grada Varaždina predstavlja Stari grad, koji je u središtu zanimanja gotovo svakog posjetitelja grada. Nakon završenih restauracija palače Sermage (1981.), ondašnjeg Muzeja revolucije, a danas Biskupskog ordinarijata (1983.) te velike obnove gradskih pročelja u okviru proslave 800. obljetnice grada uz mnoga nastojanja djelatnika iz područja kulture, stvoreni su uvjeti za sveobuhvatnu obnovu Staroga grada. Projektiranje je povjereno Restauratorskom zavodu u Zagrebu, koji je za odgovornog projektanta imenovao Zvonimira Maticu. Nadzor je obavljala tvrtka Coning iz Varaždina, a glavni nadzorni inženjer bio je Mladen Cesar. Cijelu obnovu pratili su stručnjaci Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu i stručna komisija za ocjenu projektnih elaborata pri RSIZ-u kulture SR Hrvatske. Nadzor investicije obavljala je komisija sastavljena od uglednih varaždinskih stručnjaka te javnih djelatnika.

Višegodišnje pripreme rezultirale su 1983. godine početkom radova na obnovi koje je izvodio GK "Zagorje". Gradski muzej Varaždin, koji je i tada bio korisnik objekta, dobio je ulogu investitora. Projekt je razrađen u osam faza, od kojih se prvih šest odnosilo na obnovu objekta Staroga grada, sedma na hortikulturno uređenje okoliša, uključujući i bedeme, a osma na sanaciju ulazne kule s pokretnim mostom.

Jedan od većih problema predstavljao je inventar, odnosno muzejski materijal Kulturno povijesnog odjela Muzeja koji je za vrijeme trajanja cijele obnove ostao u samom objektu. Do obnove objekt je imao električnu energiju samo u tri prostorije uprave i nije imao priključke na vodovod, kanalizaciju i plin pa su prvo izvedene te instalacije i priključci. Statički najproblematičnije bilo je zapadno krilo te je horizontalnim ukrućivanjem i sanacijom nosivih zidova osiguran taj dio zgrade u smislu stabilnosti.

Veliki problem predstavljalo je pomicanje i odvajanje sjevernog obrambenog zida od prigradene galerije. Kompleksnim građevinskim zahvatom galerija je podignuta za dva centimetra i podbetonirana te učvršćena horizontalnim zategama. Uspostavljena je nova vertikalna komunikacija na mjestu prijašnjeg drvenog stubišta. Na cijelo je zgradi izvedena nova hidroizolacija temelja i zidova te zamijenjena dotrajala krovna konstrukcija.

Stari grad prije obnove

Gotička kula dobiva novi pod, a znamenita bifora zamijenjena je novom. Dvokrako prigradeno stubište zamijenjeno je jednokrakim, što je omogućilo otvaranje zazidanog reprezentativnog luka ulazne kule. Delikatan zahvat skidanja prizemlja i prvog kata južne dvorišne galerije te vraćanje izvornog stanja rastera stupova i svodova omogućio je završetak cjelovitog oslikavanja dvorišne fasade prema otkrivenim detaljima. Izvedene su električne instalacije, instalacije centralnog grijanja i protupožarne instalacije. Temeljito su obnovljena sva pročelja, kao i unutrašnjost objekta. Stari grad je, nakon 6 godina obnove, otvoren za javnost 29. rujna 1989. godine. U prvih osam mjeseci Stari grad je posjetilo 25.000 posjetitelja.

Lančana kula prije i nakon obnove

Stari grad nakon obnove

Gradska sportska dvorana

Nakon niza stručnih i političkih rasprava i analiza 2006. godine donesena je konačna odluka o lokaciji gradnje nove sportske dvorane uz rijeku Dravu u šumi Jelačićka. Zemljište predviđeno za izgradnju bilo je u vlasništvu tvrtke Zagorje-Tehnobeton d.d, a na njemu je bio smješten pogon betonske galanterije. Obavljena je zamjena zemljišta između Grada Varaždina i Tehnobetona pa je tako Tehnobeton dobio zemljište uz svoj postojeći pogon. Na natječaj za izradu idejnog urbanističko-arhitektonskog rješenja gradske sportske dvorane u Varaždinu, objavljenog 2006. godine, pristigla su ukupno 34 rada. Prvu nagradu dobilo je rješenje tvrtke AG Planum d. o. o. iz Zagreba, a autori rješenja su Marko Cvjetko, dipl. ing. arh., te Robert Jonathan Loher, dipl. ing. arh.

Projektну dokumentaciju izradili su AG Planum d. o. o. Zagreb i Coning inženjering d. d. Varaždin. Proveden je postupak ugovaranja izgradnje, održavanja i upravljanja objektom dvorane po modelu javno-privatnog partnerstva. Od četiriju zainteresiranih tvrtki prihvaćena je konačna, obvezujuća ponuda tvrtke Max Bögl Tehnobeton d. o. o., koja je osnovala tvrtku posebne namjene Drava d. o. o. registriranu samo za poslove vezane uz dvoranu. Građevinske radove izvodile su varaždinske tvrtke Hidroing i Zagorje - Tehnobeton, a čeličnu konstrukciju raspona 63 m' tvrtka Hale-Mont iz Našica. Nadzor nad izgradnjom obavljao je IGH iz Zagreba i Coning inženjering iz Varaždina, uz stalnu suradnju s projektantima i predstavnicima Grada Varaždina.

Izgradnja sportske dvorane

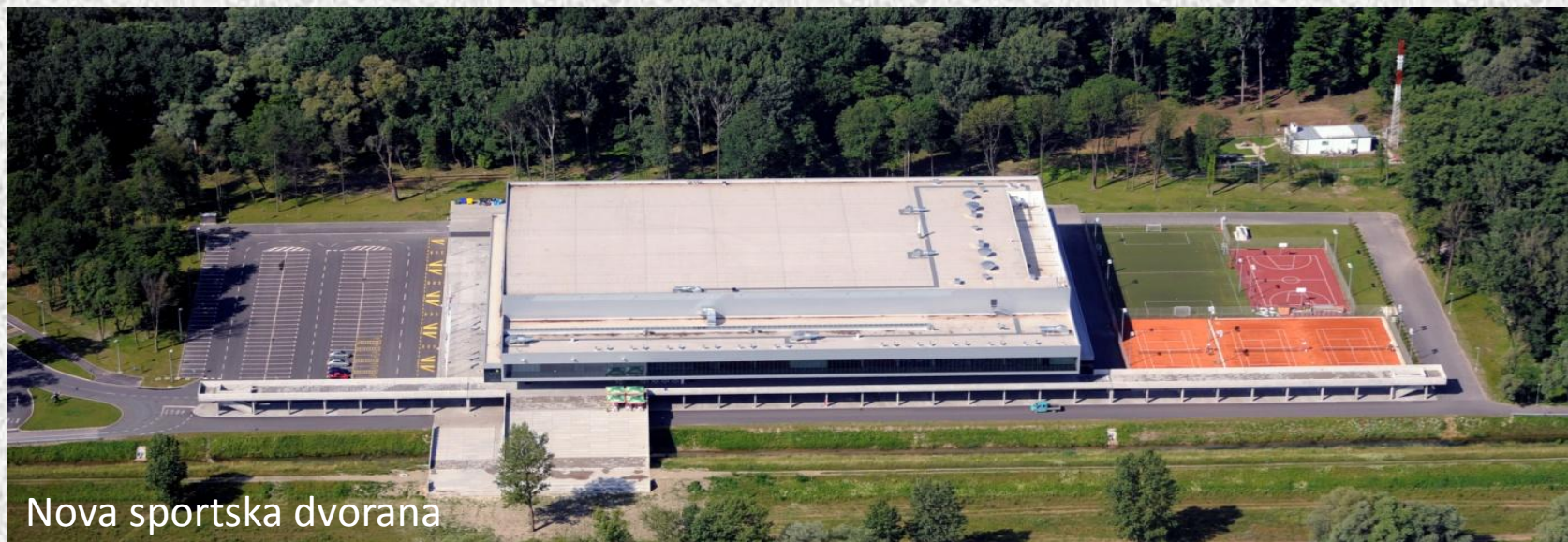

Konstrukcija dvorane zasnovana je na armiranobetonskom dijelu baze i čeličnom dijelu gornjih katova. Opna baze s potrebnim infrastrukturnim sadržajima dvorane i sve ostalo konstruktivno zide izgrađeno je od armiranog betona. Pregradni zidovi su od pregradnih opekarskih blokova. Čelična konstrukcija postavljena je na betonsku bazu, koja je cijela temeljena na temeljnoj AB ploči. Čelična konstrukcija sastoji se od čeličnih HEB stupova sa sistemom prostornih rešetki, visine do 3 m'. Prvi kat je ovješten o glavni stup i drugi red stupova uz šetnicu. Rasponi u dvorani za *press*-konferencije i VIP salonu riješeni su sekundarnim nosačem, čime je osiguran čisti tlocrt.

Ukupna površina objekta je oko 20.000 m². Glavna dvorana ima kapacitet 5.000 sjedećih mjesta i primarno je predviđena je za rukomet, košarku i odbojku. Dvorana ima dio teleskopskih tribina čijim se uvlačenjem povećava površina borilišta te je moguće organizirati i druge sportske i ostale manifestacije poput teniskih i stolnoteniskih mečeva, natjecanja u borilačkim sportovima, koncerata, sajмова i slično. Dvorana je opremljena vertikalnim zavjesama koje omogućuju pregrađivanje partera na tri manja borilišta. Manja dvorana predviđena je za iste sportove i ima 220 sjedećih mjesta. U objektu je smještena automatska šesterostazna kuglana s gledalištem kapaciteta 100 sjedećih mjesta. Uz moderno opremljene svlačionice, garderobe, prostorije za suce i trenere, od ostalih pratećih sadržaja u objektu se nalazi kongresna dvorana s 200 sjedećih mjesta, kafić, restoran i petnaestak poslovnih prostora.

Uz objekt su sagrađena tri vanjska teniska terena, košarkaško igralište i igralište za mali nogomet koje se u zimi pretvara u klizalište. Do sada su u dvorani održana mnoge sportske manifestacije, od kojih treba izdvojiti Svjetsko rukometno prvenstvo 2009. godine, Davis Cup 2010. i 2018. godine, Europsko rukometno prvenstvo 2014. i 2018. godine, Svjetsko prvenstvo u savate boksu 2016. godine te mnoga druga. U dvorani su organizirani čuveni svjetski mjuzikli *Jadnici* i *Jalta Jalta*, balet *Labuđe jezero* i *Romeo i Julija*, nastup skupine *Lord of the Dance*, nastupi svjetski poznatih Gregoriana, Stefana Milenkovića i mnogih drugih estradnih domaćih i inozemnih zvijezda. Već se tradicionalno u dvorani održavaju sajamske priredbe Lov, ribolov, priroda i turizam i Obnovljivi izvori energije.

POS Jalkovečka

U 90-im godinama prošlog stoljeća došlo je do velikog pada broja novoizgrađenih stanova i pada graditeljstva kao gospodarske grane. Uzimajući u obzir potrebe za stanovima, a istodobno njihov veliki nedostatak na tržištu te uzimajući u obzir stvarne financijske mogućnosti i realne prihode, nametnula se potreba za novim, sustavnim pristupom stanogradnji. Na državnoj razini počeo je 2000. godine Program društveno poticane stanogradnje, poznat kao POS. Varaždin je odabran kao grad u kojem će se graditi prvi stanovi prema tom programu. Tako su u pilot-projektu sagrađena 52 stana uz Harambašićevu ulicu, gdje su testirani svi elementi važni za takav oblik stambenog zbrinjavanja - socijalni, ekonomski, demografski, prostorni, upravno-administrativni, psihološki i dr. Nakon uspješno provedenog pilot-projekta na državnoj razini doneseni su potrebni propisi.

Nakon izgradnje navedena 52 stana u pilot-projektu pokrenut je projekt izgradnje stanova prema programu POS u Jalkovečkoj ulici. Varaždinske tvrtke Coning inženjering i Zagorje - Tehnobeton osigurale su zemljište i projektnu dokumentaciju za izgradnju prvih sedam zgrada sa 174 stana, 2 poslovna prostora i 48 garaža u objektima. Investitor je bila Agencija za pravni promet nekretnina. Zgrade su dovršene i useljene u kolovozu 2006. godine.

Grad Varaždin osnovao je svoju javnu ustanovu *Gradski stanovi*, koje je preuzela poslove investitora te od 2007. do 2008. godine sagradila u drugoj fazi još 160 stana s 52 garaže. Stanovi su useljeni u ožujku 2008. godine. Izgradnja naselja nastavljena je izgradnjom još dvaju objekata s ukupno 107 stanova, 19 poslovnih prostora i 72 parkirna mjesta u garažama i podzemnoj garaži.

Sveukupno je u POS naselju Jalkovečka izgrađeno 13 zgrada s 441 stanom ukupne neto korisne površine od 30.729,81 m², 21 poslovni prostor ukupne površine 1.323,47 m² i 175 garaža ukupne površine 2.287,37 m². Izgrađeno naselje danas predstavlja jedno od najljepših višestambenih naselja ne samo u gradu Varaždinu, nego i u ovom dijelu Hrvatske.

POS naselje u Jalkovečkoj ulici

Podzemna garaža

Javna podzemna garaža na Kapucinskom trgu u Varaždinu građena je razdoblju od 2010. do 2012. godine. Radi se o zajedničkom pothvatu tvrtke Crtorad d. o. o. Varaždin, kojoj je dodijeljena koncesija za naplatu parkinga i koja je bila investitor izgradnje podzemne garaže, te Grada Varaždina, koji je bio investitor uređenje trga iznad garaže. Gradsko vijeće Grada Varaždina odabralo je rješenje tvrtke Arhitektonski design biro d. o. o. iz Zagreba (ADB d. o. o.) od triju prezentiranih idejnih rješenja.

Nakon izrade idejnog i glavnog projekta uslijedio je odabir izvoditelja te je krajem rujna 2010. godine potpisan ugovor o izvođenju radova s Zagorje - Tehnobetonom d. d. Varaždin. Početkom listopada iste godine potpisan je ugovor s Institutom IGH d. d. Zagreb za obavljanje stručnog nadzora izgradnje. Voditelj projekta bio je Mladen Jugović, dipl. ing. građ. iz FIM Inženjeringa d. o. o. iz Velike Gorice, koji je operativno vodio sve poslove te svojom profesionalnošću i stručnošću na području izgradnje podzemnih garaža dao veliki doprinos u realizaciji ovog projekta. Projektant garaže Branko Vučinović smatrao je da podzemna garaža nije neki poseban arhitektonski projektantski izazov, nego da je taj izazov nesumnjivo znatno veći za projektante konstrukcije i zaštite građevne jame. Građevinska bruto površina zahvata bila je 16.248 četvornih metara, površina građevne čestice 9.960 četvornih metara, a površina podzemne garaže na dvjema razinama 12.370 četvornih metara.

Gradilište podzemne garaže na Kapucinskom trgu

Osnovni projekt zaštite građevne jame, na temelju istražnih radova, izradio je Conex d. o. o. iz Zagreba, a projektant je bio mr. sc. Damir Čorko, no projekt je kasnije promijenjen zbog primjene novoga tehničkog rješenja zaštite građevne jame, a izradio ga je Geokod d. o. o. iz Zagreba pod vodstvom doc. dr. sc. Kreše Ivandića. S obzirom na iskustva s izgradnjom okolnih objekata, prije svega robne kuće Vama i zgrade Varaždinske banke, te pojavu velikih podzemnih voda, gotovo svi su se pribojavali ovog gradilišta. No, taj je problem uspješno riješen zahvaljujući prof. dr. sc. Boži Soldi, nadzornom inženjeru za geotehničke radove. Po tome je ovo gradilište postalo uzor za slične građevinske jame i rješavanje takve problematike.

Tlocrtne dimenzije garaže su 77 x 79 m'. Visina svake podzemne razine iznosi 3 m', a garaža ima kapacitet od 446 parkirnih mjesta, od kojih je šest mjesta opremljeno za punjenje električnih vozila. Na prvoj je razini, uz parkirališni prostor, predviđena kontrolna i upravljačka prostorija s popratnim sadržajima, energetski blok s dizelskim agregatom i trafostanicom te prostorije za smještaj električnih uređaja i odlaganje otpada. Na drugoj su razini sanitarni prostori za korisnike garaže i ugostiteljskih objekata na trgu te prostorija za spremnik i sprinkler uređaje za gašenje požara. Obje su razine međusobno povezane dvosmjernom kružnom rampom. Vertikalna komunikacija pješaka omogućena je trima stubištima i dvama dizalima koja vode na trg.

Kapucinski trg

Konstrukciju su projektirali Miljenko Kovač i Predrag Presečki iz tvrtke K. A. biro d. o. o. Čakovec, koji su se specijalizirali za naknadno prednapinjanje monolitnih armiranobetonskih konstrukcija. Temeljna konstrukcija je armiranobetonska ploča debljine 70 cm.

Monolitni stupovi su u rasteru 5 x 16 m', a nosivi sustav tvore naknadno prednapete armiranobetonske grede i ploče. Za strop na razini -2 naknadno prednapete grede su dimenzija 50 x 60 cm i u rasponima od 16 m', a između njih su također armiranobetonske prednapete ploče debljine 16 cm. Stropna je ploča na razini -1, debljine 24 cm, istoga je nosivoga sustava i na gredama dimenzija 75 x 90 cm na rasponima od 16 m'. Iznad gornje je ploče predviđen sloj mršavog betona, nasipa i opločenja trga u visini od 1 metra.

Za gradnju garaže bilo je potrebno rekonstruirati okolne prometnice te uvesti novu regulaciju prometa. Također je trebalo premjestiti uzlazno-ulaznu rampu za podzemnu garažu Zagrebačke banke, kao i sve postojeće instalacije koje su zatečene na trgu. Park na južnom dijelu trga uklonjen je, a nakon izvođenja radova izgrađen je novi park s drvoredom. Nekadašnje javno parkiralište koje se nalazilo na Kapucinskom trgu prije izgradnje garaže pretvoreno je u reprezentativni pješački trg.

Trg je završno obrađen raznovrsnim popločenjem. Na sjevernom dijelu trga izveden je drvored u posebnim kasetama s niskim raslinjem. Na istočnom dijelu trga smješteni su ugostiteljski objekti s pripadajućim terasama. Trg je planiran kao mjesto okupljanja i ugrađene su posebne klupe koje se prema potrebi mogu spustiti na razinu poda kako bi se na trgu omogućilo održavanje različitih manifestacija. Zimi je to, sad već tradicionalno, klizalište s umjetnim ledom i popratnim ugostiteljskim sadržajima, dok se tijekom ostalih razdoblja održavaju različite kulturne, sportske i turističke manifestacije. S jednim dijelom svojih programa tu se udomaćio i nadaleko poznati Špancirfest.

Podzemna garaža otvorena je povodom Dana grada Varaždina 6. prosinca 2012. godine, a sam Kapucinski trg 1. kolovoza 2013. godine.

Studentski dom i restoran

Razvoj studentskog kampusa u Varaždinu započet je na lokaciji bivše vojarne u Ulici Julija Merlića rekonstrukcijom jedne postojeće zgrade bivše vojarne te prenamjenom zgrade u studentski dom smještajnog kapaciteta od 286 kreveta, koja je uređena 2005. godine. Projekt daljnjeg razvoja i izgradnje kampusa nastavljen je izgradnjom studentskog restorana, koji se prostire pokraj studentskog doma na površini od 1.100 m². Godine 2012. na natječaju za izradu idejnog arhitektonsko-urbanističkog rješenja studentskog restorana i pratećih sadržaja kampusa Varaždin Sveučilišta u Zagrebu prvu nagradu osvojio je projektni tim koji je predvodio Vedran Pedišić, dipl. ing. arh., te je prema tom rješenju izgrađen studentski restoran. Ovaj, tehnološki suvremen, niskoenergetski objekt klase A niska je , jednoetažna građevina koja maksimalno koristi sve prirodne resurse i obnovljive izvore energije. Objekt je otvoren u rujnu 2014. godine.

Opremljen je najmodernijom opremom poput dizalica topline voda - voda te solarnih i fotonaponskih panela. Koriste se senzori za zaštitu od sunca koji reagiraju i na vjetar, računalno upravljani sustavi svih instalacija, rasvjete, nadzora i sigurnosti, te videoprikaza trenutnog korištenja energije. Restoran je projektiran i dizajniran tako da bude ukorak s najboljim studentskim restoranima u svijetu, a sastoji se od triju cjelina - javnog prostora dvaju restorana, i to samoposlužnog restorana s 300 sjedećih mjesta za studente i *a la carte* restorana sa 60 sjedećih mjesta za profesore, goste i građane, te bloka kuhinje i servisnih prostorija. Ispred restorana je terasa s dodatna 152 sjedeća mjesta.

STUDENTSKI
RESTORAN

Studentski restoran

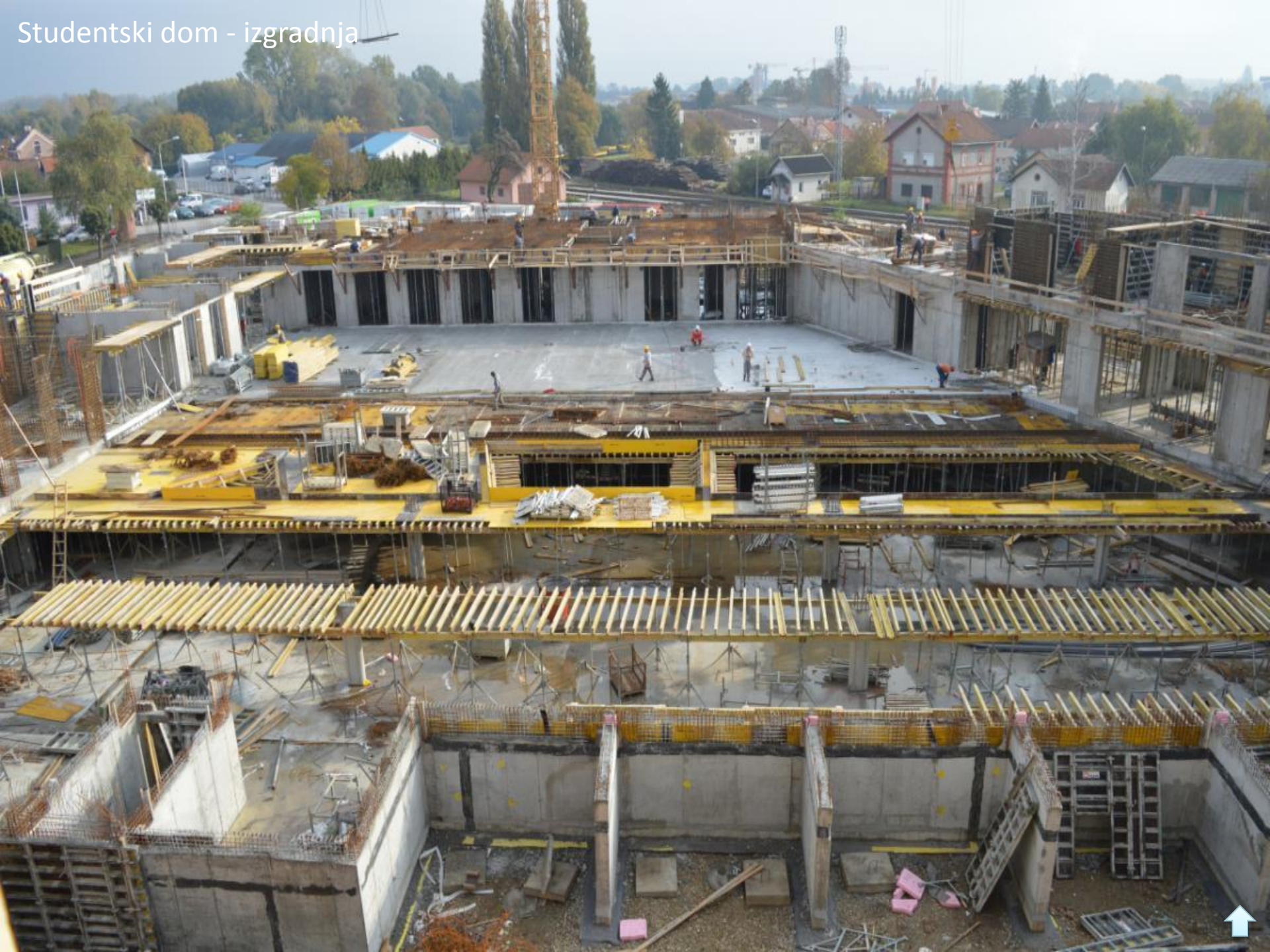

Već za vrijeme izgradnje studentskog restorana trajale su pripreme za III. fazu izgradnje sveučilišnog kampusa u Varaždinu, studentskog doma s pratećim sadržajima. I ovaj je put kao najbolje rješenje odabrano rješenje projektnog tima iz projektnog ureda Sangrad d. o. o. iz Zagreba predvođenog Vedranom Pedišićem. Tako je nastavljena ranija vrlo uspješna suradnja koja je rezultirala izgradnjom jednog od najsuvremenijih studentskih domova u ovom dijelu Europe. Novi studentski dom s postojećim objektom starog doma tvori cjelinu koja kaskadno raste od razine atike postojećeg doma na sjeverozapadu prema sjeveroistoku, od kojeg se ponovno postupno spušta na krajnjem jugu. Stupnjevani, terasasti tretman gornjih etaža novih traktova studentskog doma stvara imaginarnu kosinu kao metaforu kosih krovova postojeće kuće. Građevina se sastoji od jedne podzemne etaže, prizemlja i 5 nadzemnih etaža.

Ova investicija realizirana je s 85% sredstava Europskog fonda za regionalni razvoj i 15% nacionalnih sredstava, a ukupna odobrena sredstva po pozivu iznosila su 141.590.368,42 kune. Investitor projekta bilo je Sveučilište u Zagrebu, Studentski centar Varaždin, koji je provođenjem otvorenih postupaka javne nabave ostvario značajne uštede pa su tako ukupno dobivena sredstva 124 milijuna kuna. Izvoditelj radova bila je zajednica ponuditelja Pomgrad d. d. Murska Sobota i Team građenje d. o. o. Čakovec. Objekt je građen u razdoblju od travnja 2016. do listopada 2017. godine.

Studentski dom - izgradnja

Studentski dom prostire se na 16.000 četvornih metara. U podrumu je smještena podzemna garaža sa 117 parkirnih mjesta. U prizemlju je smještena recepcija, uprava Studentskog centra, studentski servis, studentski klub s dvjema dvoranama, ambulanta opće medicine, praonica rublja i spremište za 340 bicikla. Na pet katova smještene su 243 sobe sa 600 kreveta te zajednički prostori, 15 čajnih kuhinja, 6 dnevnih boravaka i 6 učionica. Sobe su posebne po tome što svaka ima svoj sanitarni čvor, gdje su kupaonica i wc zasebne prostorije i imaju podno grijanje. Na uređenom okolišu doma nalazi se solarni park, trg, fitness park i sportsko igralište. Uređene su šetnice i parkiralište sa 167 mjesta.

Kao i kod studentskog restorana, i ovdje su maksimalno iskorišteni obnovljivi izvori energije. U trenutku dovršetka ovo je bila jedina zgrada javne namjene u Hrvatskoj koja je kategorizirana kao A+. To je postignuto kroz više faktora, a prvi su građevni materijali: armirani beton (naknadno prednapregnuta konstrukcija), staklo u prizemnom dijelu - kao poveznica s već izvedenim studentskim restoranom, a u višim etažama ventilirana fasada od vlakno-cementnih ploča (eternit) i aluminijska stolarija s drvenim krilima. Na krovu se nalazi solarna elektrana koja stvara električnu energiju za strojarnicu, hladnjake i dizalice topline. Radi se o sustavima voda - voda koji omogućavaju pasivno grijanje i hlađenje. Kišnica se prikuplja i koristi za sanitarnu vodu, a otpad se sortira i odlaže u posebne podzemne spremnike. Niskoenergetska potrošnja, održivost i poštivanje visokih standarda u gradnji karakteristike su koje studentski dom čine jedinstvenim projektom u Hrvatskoj.

[Izgradnja Studentskog doma \(video\)](#)

Studentski dom

Lumini centar

Lumini centar nalazi se na glavnom, južnom ulazu u grad Varaždin iz smjera Zagreba, na području poduzetničke zone Knežinec. Riječ je o lokaciji kojoj izravno gravitira oko 400.000 hrvatskih građana te je lako i brzo dostupna i iz susjednih zemalja Slovenije i Mađarske zbog blizine autoceste Zagreb - Goričan. Norveški investitor Emerging Europe Land Development AS / Verdispar otkupio je čak 102.000 m² zemljišta na kojem je nastao ovaj trgovačko-zabavni centar. U izgradnju i uređenje uloženo je ukupno 53 milijuna eura, što ga čini najznačajnijom investicijom EELD-a na ovim prostorima.

Lumini centar - izgradnja

Koncept centra razvijen je u britanskom arhitektonskom uredu Chapman Taylor. Izvoditelj radova bilo je Zagorje - Tehnobeton d. d. Varaždin. Lumini centar prostire se na jednoj etaži, što omogućuje lak pristup svim trgovinama i ostalim sadržajima, a sam prostor centra prilagođen je osobama s invaliditetom i djeci. Osim impresivnim nizom prodajnih mjesta i ugostiteljskim sadržajima, Lumini se može pohvaliti i zabavnim segmentom poput Cinestara, prvog multipleks kina u regiji s inovativnom real 3D tehnologijom i 6 kino dvorana ukupnog kapaciteta 800 sjedala, te kuglane Medonja Bowling & Pub, jedinim centrom zabave ovakvog tipa u regiji. Sam centar prostire se na površini od 34.000 m², s neto prodajnom površinom od 26.300 m² na kojoj je smješteno 48 trgovina različitog asortimana te 4 prostora ugostiteljskog sadržaja.

Prilikom gradnje centra montirano je 1.300 montažnih AB elemenata proizvedenih u pogonima Zagorje - Tehnobetona, ugrađeno oko 15.000 m³ betona i 1.000 T čelične konstrukcije. Uređen je okoliš centra na površini od 60.000 m² s 1.360 parkirnih mjesta i dječjim igralištem, kojima je pristup omogućen s čak četiri ulaza, odnosno izlaza.

U centru, koji je kompletno klimatiziran, smještene su trgovine brendova koji su prvi put otvorili svoja vrata u sjeverozapadnom dijelu Hrvatske kao što su H&M i Sport Vision. Najmlađi na raspolaganju imaju Twister čuvaonicu, rođendaonicu i igraonicu - oazu dječje zabave i igre. Lumini centar otvoren je 23. prosinca 2011. godine.

Lumini centar

Obilaznice i rotori

Grad Varaždin nalazi se na glavnim prometnim pravcima iz smjera Austrije i Slovenije te iz smjera Međimurja i Mađarske prema Zagrebu i unutrašnjosti. Sav međunarodni i lokalni promet, kako putnički, tako i teretni, prolazio je kroz središte grada. Naravno, to je stvaralo mnoge probleme te je promet trebalo preusmjeriti iz središta grada. Rješenje je pronađeno izgradnjom obilaznica. Istočna obilaznica puštena je u promet u studenome 1985. godine. Radilo se o jednom kolniku s dva prometna traka. Obilaznica je spojena sa sjevernom obilaznicom, koja, nažalost, još uvijek prolazi kroz najveće stambeno naselje u gradu, a već se niz godina taj problem nastoji riješiti. Sjevernom i istočnom obilaznicom preusmjeren je sav promet prema Zagrebu koji dolazi iz pravaca Maribora, Čakovca i Koprivnice, odnosno iz smjera graničnog prijelaza Dubrava Križovljanska na granici sa Slovenijom i graničnog prijelaza Goričan s Mađarskom.

Istočna obilaznica - DOF

Da bi se dodatno rasteretio promet iz smjera Slovenije i Austrije, izgrađena je 2004. godine i puštena u promet zapadna obilaznica od Hraščice do Nedeljanca duljine 4,5 km, a 2007. godine jugozapadna obilaznica od Nedeljanca do Kneginca duljine 8,4 km, koja je spojena na istočnu obilaznicu, čime je stvoren prometni prsten oko cijelog grada.

Istočna i jugozapadna obilaznica spajaju se u Turčinu na prilaz autocesti A4 između Goričana i Zagreba, koja je građena od 1998. do 2008. godine. Duljina autoceste je 97 km. Posljednji su dovršeni tuneli Vrtlinovec duljine 575 metara i Hrastovec duljine 510 metara. Mjerenjem prometa utvrđeno je da velik dio prometa i dalje teče cestom D3 prema Novom Marofu, a ne autocestom, i to najvjerojatnije zbog naplate cestarine. To nadalje stvara prometne probleme u centru Novog Marofa te se provode aktivnosti za izgradnju istočne obilaznice i tog grada. Cijeli projekt izgradnje obilaznica Varaždina dovršen je 2014. godine izgradnjom drugog istočnog kraka istočne obilaznice, koja sada ima dva kolnika s po dva prometna traka.

U posljednjih trideset godina intenzivirana je izgradnja raskrižja s kružnim tokom u gotovo svim europskim državama, pa tako i u Hrvatskoj. Ovakva raskrižja dobila su sve značajniju primjenu i u našem kraju. Razlog su brojne prednosti koje ovakva raskrižja imaju pred klasičnim raskrižjima. Kružni tokovi, popularno zvani rotori, omogućuju veću propusnost i povećavaju sigurnost prometa.

Prvo takvo raskrižje u Varaždinu izgrađeno je 2004. godine u Gospodarskoj ulici na križanju s istočnom obilaznicom grada. Kako se to pokazalo kao dobro rješenje, nastavljena je rekonstrukcija postojećih raskrižja i izgradnja raskrižja s kružnim tokom. Uslijedila je rekonstrukcija raskrižja i izgradnja rotora na raskrižju ulica Zrinski i Frankopana i Miroslava Krleže 2007. godine, raskrižju Mihovila Pavleka Miškine, Ivana Severa i istočne obilaznice 2007. godine, Jalkovečke i Miroslava Krleže 2008. godine, Braće Radić i Ratimira Hercega 2014. godine, Gospodarske s odvojcima u gospodarsku zonu 2015. godine, Krešimira Filića i Miroslava Krleže 2017. godine, kada je izgrađen i rotor u Optujskoj ulici.

Planirana je izgradnja još nekoliko rotora na području grada Varaždina, od kojih vjerojatno najveći izazov predstavlja rekonstrukcija raskrižja ulica Frana Supila i Vilka Novaka te Anine ulice.

Raskrižje Miroslava Krleže i Zrinski i Frankopana

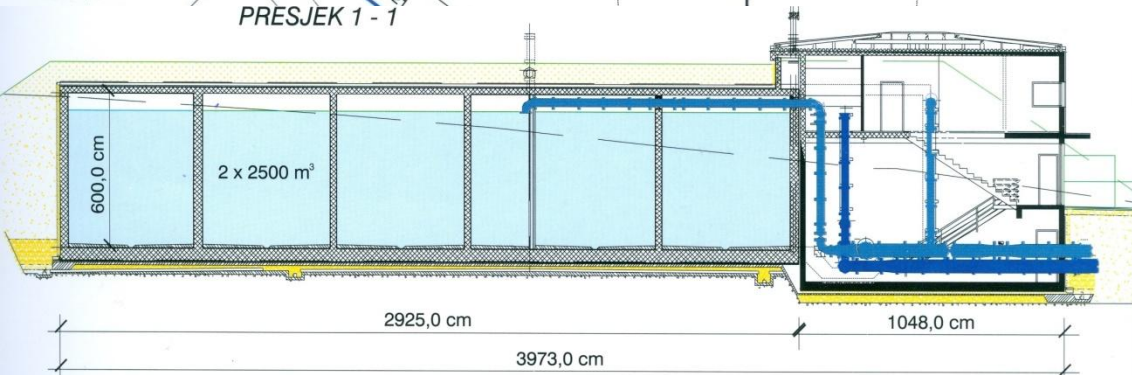
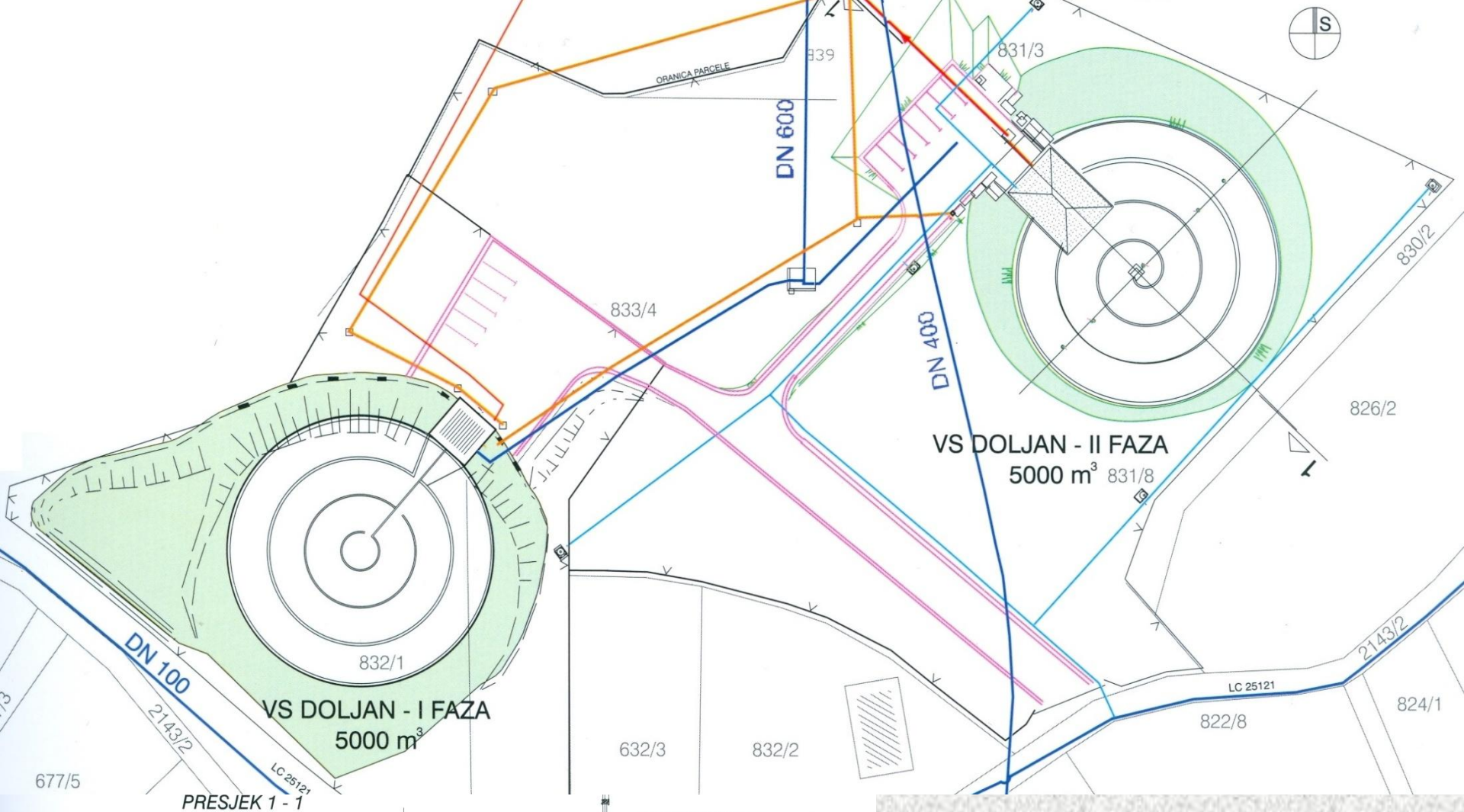

Vodosprema Doljan

Vodoopskrba glavnine područja Varaždinske županije (otprilike 70%) riješena je Regionalnim vodovodom Varaždina koji se osniva na resursima podzemne vode dravskog aluvija bogatog podzemnom vodom. Regionalni vodovod Varaždin kao najznačajniji vodoopskrbni sustav Županije nastao je postupnim širenjem vodovodne mreže grada Varaždina. Sirovinska su osnova Regionalnog vodovoda vodocrpilišta "Bartolovec", "Vinokošćak" i "Varaždin".

Vodosprema "Doljan" je centralna građevina za prihvatanje vode u sustavu regionalnog vodovoda i glavni novelator tlaka na području primarne zone sustava. Smještena je iznad naselja Doljan oko 6 kilometara južno od grada varaždina. U vodospremu se crpkama doprema voda iz sva tri vodocrpilišta, "Bartolovec", "Vinokošćak" i "Varaždin", a iz nje se osigurava vodoopskrba primarne zone (Varaždin) i transport vode na periferna područja. Vodosprema je izgrađena kao dvije tehnološki neovisne građevine, svaka kapaciteta po 5.000 m³ koje su građene u dvije faze. Prva vodosprema uključena je u sustav 2003. godine, a druga 2007. godine. Svaka vodosprema izgrađena je od dvije međusobno odijeljene vodne komore (2 x 2.500 m³). Vodne komore prve vodospreme građene su u obliku koncentričnih kružnica, a kod druge je to Arhimedova spirala. Obzirom da se u vodospremu doprema voda različite kvalitete pri projektiranju se težilo postići što povoljniji tlocrt radi boljeg miješanja vode pa je kao najpovoljniji odabran oblik Arhimedove spirale čime se postiže povoljno strujanje i miješanje vode u komori.

Vodosprema Doljan
I faza i II faza.

Spiralni zidovi vodnih komora druge vodospreme visine 6 m' izvedeni su kao monolitna armiranobetonska konstrukcija. Tlocrtne dimenzije ove vodospreme su 39,5 x 37,3 m', a neto površina obje komore iznosi 962 m². Maksimalna visina vode u komorama pri punoj vodospremi je 5,2 m'.

Vodosprema je temeljena na armiranobetonskoj ploči debljine 50 cm, modeliranoj kao krutoj ploči na elastičnoj podlozi. Pokosi građevinske jame su tijekom izvođenja radova zaštićeni prskanim betonom i armaturnom mrežom. Obodni je zid vanjske vodne komore i pregradni zid između vanjske i unutarnje vodne komore debljine 35 cm, dok su spiralni zidovi unutarnje vodne komore debljine 25 cm. Zidovi su betonirani u dvostrukoj kružnoj oplati u segmentima duljine 2,5 do 12,5 m' ovisno o veličini polumjera zakrivljenosti. Pokrovna ploča vodnih komora je debljine 25 cm izvedena u stropnoj oplati. Izgradnjom druge vodospreme znatno je povećana sigurnost vodoopskrbe Regionalnog vodovoda Varaždin.

Armatura temeljne ploče

Izgradnja zidova u kružnoj oplati

Zatvaračnica s pomoćnim prostorijama izvedena je kao aneks i pravokutnog je oblika dimenzija 9,4 x 11,5 m'. U podrumskom dijelu zatvaračnice smješteni su dovodno-odvodni i ispusno-preljevni cjevovodi s pripadnim armaturama i mjerno kontrolnom opremom. U prizemlju se nalazi podest za stubišta koja vode u podrum i na kat, garderoba, sanitarni čvor i spremište. Na katu je uz vodne komore kontrolna galerija i soba za sastanke s pomoćnim i sanitarnim prostorijama. Svom mjerno-upravljačkom opremom može se upravljati na licu mjesta i sustavom daljinskog nadzora i upravljanja iz dispečerskog središta Regionalnog vodovoda u Varaždinu.

Naša putovanja

Društvo građevinskih inženjera i tehničara Varaždin redovito organizira stručna putovanja u zemlji i inozemstvu s namjerom upoznavanja graditeljskog naslijeđa. Također se organiziraju posjeti stručnim manifestacijama, izložbama i sajmovima s građevinskom tematikom. U proteklom desetljeću organizirana su mnoga takva putovanja koja ćemo vam pokušati približiti i dočarati. Neka od naših ranijih putovanja možete pronaći u ranije izdanim brošurama u poglavlju [“Izdanja iz proteklih godina”](#).

Naša putovanja

Neretva, Međugorje, Mostar

London

Zadar i slapovi Krke

Crna Gora i Albanija

Sirija i Jordan

Nacionalni park Sj. Velebit

Mađarska i Rumunjska

Plovidba Dunavom

Turska

Čarolija Like

Beograd

Bled i Bohinj

Sicilija

Milano – Made Expo

Bosna i Hercegovina

Trogir i Split

München – Bauma

Češka i Poljska

Makedonija

Starigrad Paklenica, Zadar

Vojvodina

Beč i Bratislava

Trst, dolina Soče, Gorička brda

NERETVA, MEĐUGORJE, MOSTAR

Izlet je organiziran u svibnju 2009. godine. Vožnjom prema Opuzenu stigli smo do rijeke Neretve, koja je dužine 225 km, od čega 203 km kroz Bosnu i Hercegovinu, a 22 km kroz Hrvatsku. To je najdulja i najveća rijeka u istočnom jadranskom slivu. Ukrkali smo se u lađe i zaplovili u srce močvare na ručak, nakon kojeg je slijedila vožnja i fotosafari močvarom. Vožnja lađom bila je upotpunjena ugodnom atmosferom uz živu glazbu, domaću rakiju i suhe smokve. Nastavak puta bio je prema Međugorju, gdje smo s lokalnim vodičem obišli Brdo ukazanja, crkvu sv. Jakova i vrt sv. Franje.

Međugorje je jedno od najpoznatijih katoličkih svetišta na svijetu, koje je postalo poznato ukazanjem Djevice Marije, koja se kao fenomen počela javljati 1981. godine. Od tada je ovo hercegovačko mjesto, uz Sarajevo, jedno od najposjećenijih turističkih centara u Bosni i Hercegovini (oko milijun katolika godišnje).

Drugi dan krenuli smo prema Mostaru, najvećem gradu Hercegovine. Mostar je jedan od najljepših gradova u Bosni i Hercegovini. Ime je dobio po čuvarima mostova (mostarina) na obalama rijeke Neretve, a od 2005. godine ubraja se u spomenike pod UNESCO-ovom zaštitom. U Mostaru smo posjetili Muzej Hercegovine, Stari most s vidikovcem, koji je smješten u kompleksu kule Tara, razgledali grad te polako krenuli prema Varaždinu.

Mostar

LONDON

U listopadu 2009. godine četrdesetak sudionika posjetilo je London, grad povijesti, tradicije, nevjerojatnog individualizma i neobičnog humora koji je utkan u sve pore ovog dinamičnog grada. Po dolasku avionom u London krenuli smo autobusom u razgled grada. Tom smo prilikom vidjeli Houses of Parliament, Big Ben, Marble Arch, Hyde Park, Trafalgar Square, Piccadilly Circus i Royal Albert Hall. Nakon smještaja u hotel neki su otišli pogledati najveću atrakciju, London Eye, panoramski kotač smješten na južnoj obali Temze s kojeg se uživa u prekrasnom pogledu na grad iz ptičje perspektive.

Drugi smo dan u pratnji stručnog vodiča arhitektonske struke razgledali novu stanicu St. Pancras, Millenium Bridge, Tate Moderne te nastavili kružnim krstarenjem Temzom do Greenwicha. Individualno su se nakon toga mogli razgledati neki od brojnih londonskih muzeja, Nacionalna galerija koja čuva iznimno umjetničko blago, British Museum ili drugo.

Trećeg dana organiziran je cjelodnevni izlet u Windsor, službenu rezidenciju britanske kraljice, uz razgledavanje Stonehengea – megalističke građevina iz doba neolitika i posjet Bathu, termama iz rimskog doba. Posljednjeg dana posjetili smo Tower Bridge i Tower of London te muzej voštanih figura Madam Tausaud's.

London

ZADAR I SLAPOVI KRKE

Dvodnevni izlet u Zadar i na slapove Krke organizirali smo u svibnju 2010. godine. U Zadru nas je dočekaio Ante Grašo, predstavnik Društva inženjera i tehničara arhitekata, građevinara i geodeta Zadar. U pratnji domaćina posjetili smo Muzej crkvene umjetnosti "Zlato i srebro Zadra", koji je smješten u sklopu samostana benediktinki i crkve sv. Marije.

S povijesnim razvojem Zadra upoznali smo se u Narodnom muzeju, nakon kojeg smo posjetili i Muzej antičkog stakla, u kojem su izloženi jedinstveni stakleni predmeti iz antičkog doba. U tom muzeju tada je bio izložen hrvatski Apoksiomen, brončani antički kip iz II. ili I. stoljeća prije nove ere, koji je pronađen u moru kod Lošinja. Razgledavanje znamenitih zadarskih građevina nastavljeno je uz pomoć prijatelja i kolega iz DITAGG-a Zadar. Bio je organiziran i posjet novoj sportskoj dvorani "Krešimir Ćosić" te kompleksu zatvorenih bazena smještenom pokraj dvorane na Višnjiku.

U sklopu obilaska razgledali smo pročistač otpadnih voda, Meteorološku postaju Zadar i centar grada te smo posjetili nezaobilazne orgulje pokraj kojih se nalazi "Pozdrav suncu". Drugi smo dan posjetili Nacionalni park Krka. Do otočića Visovac došli smo turističkim brodićima polusatnom vožnjom. Na Visovcu se od 1445. godine nalazi franjevački samostan Majke od Milosti i crkva Gospe Visovačke, koji s prekrasnim krajolikom Visovačkog jezera čini jedinstvenu ambijentalnu cjelinu. Hodajući edukativnom stazom Nacionalnog parka, upoznali smo se s florom i faunom rijeke Krke. Kišovito vrijeme nije pokvarilo uživanje u prirodnim ljepotama Nacionalnog parka Krka.

CRNA GORA I ALBANIJA

U rujnu 2010. godine organizirana je u sklopu cjeloživotnog obrazovanja stručna ekskurzija u Crnu Goru i Albaniju. Glavni cilj ovog putovanja bio je posjet 32. sajmu građevinarstva u Budvi, na kojem je upriličena prezentacija projekta autoceste "Bar - Boljare". U svojstvu najavljenih gostiju primio nas je dr. Andrija Lompar, tadašnji ministar saobraćaja, pomorstva i telekomunikacija Crne Gore. U četiri dana posjetili smo Herceg Novi, grad mimoza, rodni grad svetog Leopolda Mandića, grad s vrlo bogatim naslijeđem Rimskog i Bizantskog Carstva te Osmanlija.

Na našem proputovanju zaustavili smo se u Kotoru te nastavili put u Albaniju do Skadra, rodnog grada albanskog narodnog heroja Skenderbega i nekad prijestolnice ilirskog kraljevstva poznate po tvrđavi Rozafa koja potječe iz ilirskog doba.

Posjetili smo Tiranu, glavni i najveći grad Albanije, koji zovu gradom vedrih boja ne samo zbog njezine arhitekture, nego i zbog njene živosti. Razgledali smo simbole Tirane, Skenderbegov trg, koji je glavni trg u gradu, džamiju Et'hem Bey, nezaobilazni Blok koji je u vrijeme Envera Hodže bio izvan dosega običnih ljudi. Nastavili smo do obale Jadranskog mora te posjetili Drač, jedan od najstarijih gradova u Albaniji, koji je bio vrlo značajan u vrijeme stare Grčke i Rima. U Draču se nalazi velika arena iz 2. stoljeća nove ere, kada je Drač bio središte rimske provincije Epirus Nova. U povratku smo posjetili glavni grad Crne Gore, Podgoricu, najveći grad Crne Gore.

Tirana

SIRIJA I JORDAN

Osmodnevni izlet avionom u Siriju i Jordan organiziran je u listopadu 2010. godine. U kasnim večernjim satima izletnici su stigli u Damask, glavni grad Sirije koji sa okolicom ima oko 2,4 milijuna stanovnika i ta koji se tvrdi da je najstariji u kontinuitetu nastanjeni grad svijeta. U iskopinama u dvorištu džamije Umajjad pronađeni su predmeti iz trećeg tisućljeća prije Krista. Damask je zajedno s Palmyrom odigrao neizbrisivu ulogu u povijesti Sirije i za njega su se od davnina vodile mnoge bitke. Unatoč tome sačuvano je neprocjenjivo bogatstvo kulturnog nasljeđa od kojih su mnoga nakon svih tih stoljeća burne povijesti uništena i nedavnim ratnim zbivanjima. Kako je grad pripadao mnogim kulturama i narodima koje su uvijek gradile na ostacima prijašnjih građevina postalo je gotovo nemoguće istražiti sve ruine koje na nekim mjestima leže 2,5 m ispod današnjeg nivoa grada.

Posjećena je Damašćanska citadela i ostatci Jupiterovog hrama. Omejidska džamija je najveća i jedna od najstarijih džamija na svijetu te se smatra najsvetijih džamija Islama. Izgrađena je 634. godine na mjestu ranokršćanske bazilike posvećene Svetom Ivanu Krstitelju. U njoj se još uvijek nalazi oltar posvećen Svetom Ivanu krstitelju kojeg kao proroka štuju i kršćani i muslimani. U Damasku je Saul od Tarza prešao na kršćanstvo i postao apostol Pavao. Većina stanovnika su bili kršćani sve do dolaska islama kad je i katedrala posvećena Svetom Ivanu Krstitelju pretvorena u džamiju.

Omejidska džamija - Damask

Jordan je tijekom vremena bio domovina brojnih civilizacija - od starih Grka, Rimljana, Muslimana sve do kršćanskih križara. Glavi grad Amman je sa svojih 4 milijuna stanovnika najveći grad Jordana. Kao i Damask Amman slovi kao jedan od najstarijih gradova na svijetu. Smatra se najliberalnijim Arapskim gradom. Cijeli Jordan je prepun povijesnih lokaliteta od kojih je vjerojatno najpoznatiji mistični grad Petra. Grad su u visokim crvenim stijenama sagradili Nabatejci prije više od dvije tisuće godina te stvorili kameno carstvo hramova i grobnica. Riznica je najpoznatiji dio Petre do kojeg se dolazi pješice kroz kanjon okružen bajkovitim liticama. Upriličen je posjet Madabi, starom kršćanskom gradu a nakon toga i planini Nebo, mjestu na kojem je prema bibliji Mojsije gledao prema obećanoj zemlji i gdje je na kraju i sahranjen. Za lijepog vremena s planine se pruža pogled na Mrtvo more, Jordansku dolinu i Jeruzalem.

Nezaobilazna destinacija je Mrtvo more koje je u stvari jezero površine 600 četvornih metara i koje se nalazi u depresiji pa je površina vode oko 400 metara ispod nadmorske visine. Tim seu obale mrtvog mora najdublja pristupačna površina na Zemlji. Dubina jezera je oko 400 metara. Sadržaj soli u vodi je i do 33 % no unatoč njegovom nazivu ono nije biološki potpuno mrtvo. Izletnici su posjetili opjevani pustinjski krajolik Wadi Rum u kojem je sniman film o Lawrenceu od Arabije. Put je nastavljen do Keraka u kojem se nalazi poznati dvorac Kerak čija se raznolika povijest proteže od bizantskog perioda pa do razdoblja Mamuluka.

Riznica u Petri

NACIONALNI PARK SJEVERNI VELEBIT

Dvodnevni terenski obilazak područja Nacionalnog parka Sjeverni Velebit organiziran je u lipnju 2011. godine. Nacionalni park Sjeverni Velebit prepoznatljiv je dio Velebita po očuvanoj prirodnoj raznolikosti i doživljaju iskonske divljine. Oslonac je održivog razvoja lokalnih zajednica na tradicijskim temeljima i prostor stjecanja novih spoznaja.

Tom prilikom posjećena je Premužićeva staza, Meteorološka postaja Zavižan i velebitski botanički vrt. Članak o terenskom obilasku napisala je prof. dr. sc. Božena Tušar, dipl. ing. građ., a članak je objavljen u Glasniku Hrvatskog društva za zaštitu voda broj 26 iz prosinca 2011. godine. Cjelokupni objavljeni članak dostupan je na internetskim stranicama DGIT-a i možete ga preuzeti [ovdje](#).

Nacionalni park Sjevèrni Velebit

MAĐARSKA I RUMUNJSKA

Sredinom listopada 2011. godine Društvo se uputilo na petodnevno putovanje Mađarskom i Rumunjskom. U Mađarskoj smo posjetili i razgledali znamenitosti Sigeta, Pečuha, Villanyja i Szegeda.

Dolaskom u Rumunjsku cilj nam je bio posjetiti znamenite dvorce Transilvanije. U gradiću Hunedoare posjetili smo gotički dvorac iz 14. st. koji se zasluženno smatra draguljem arhitekture na području Transilvanije. U oblikovanju dvorca sudjelovala su dvojica mađarskih kraljeva, Janos Hunyadi i njegov sin Matijaš Korvin, te se dvorac smatra simbolom mađarske vladavine.

Put nas je dalje vodio u srednjovjekovni, nekada glavni grad Transilvanije, (Hermannstadt) Sibiu, koji je pod zaštitom UNESCO-a. Poznat je kao europski grad kulture sa svojim crkvama i mostom laži. Sighisoare, najbolje sačuvani europski grad iz 15. st., središte je Transilvanije. Vjerojatno je svima najviše u sjećanju ostala rodna kuća grofa Vlada Tepeša - grofa Drakule.

Posjetili smo i najrazvijeniji turistički grad ovog dijela Europe, Brasov, te dvorac Bran iz 14. st. koji je sagrađen na 60 m visokoj stijeni, a njegov položaj te vojna i civilna namjena vezuju ga uz legendu o grofu Drakuli. U gradu Sinaiu posjetili smo dvorac Peleš, biser Karpata, odnosno magičan kraljevski dvorac koji je za vrijeme komunizma služio kao ekskluzivna rezidencija za primanje visokih stranih državnika.

Početak lipnja 2012. godine Društvo je krenulo je na trodnevno putovanje Slovenijom i Austrijom. Prva postaja bila je na ušću rijeke Steyer u rijeku Enns, gdje se smjestio mali životopisni gradić Steyer sa svojim starim gradskim trgom i okolnim uličicama koje čine građanske kuće s renesansnim arkadama. U Linzu, glavnom gradu gornje Austrije, posjetili smo glavni trg, vijećnicu, staru i novu katedralu te bili zadivljeni spajanjem stare i nove arhitekture grada.

Poseban doživljaj bila je predivna plovdba romantičnim Dunavom od Linza do Kremsa. Plovdba je trajala oko osam sati kroz neopisive krajolike regija No. Mostviertel, Unteres Muhlviertel, od Ybbsa do Kremsa zemljom mitskih patuljaka Nibelunga: Nibelungengau i Wachau. Brodom smo prolazili kroz 4 vodene komore dunavskih hidrocentrala, u kojima smo se spustili ukupno 34 m (9 m, 8 m, 8 m, 9 m). Plovdbu smo nastavili uz prekrasne gradiće, samostane i stare gradove - Marbach, samostan Melk, dvorac Aggstein, prekrasan Durnstei - te uživali u sadržajima na brodu. Dolaskom u Krems prošetali smo glavnom ulicom i trgom tog ugodnog gradića. Nastavak vožnje autobusom doveo nas je do grada Tullna, gdje smo noćili u rimskom hotelu. Zadnji dan nastavili smo vožnjom prema Gradišću (Burgenland), u posjet glavnom gradu Železno (Eisenstadt). Obišli smo crkvu na "brigu" gdje je pokopan veliki kompozitor Joseph Haydn te posjetili dvorac grofa Esterhazyja, u sklopu kojega je i predivan vinski podrum složen kao muzej, s raritetnim strojevima, pomagalima, opremom i vinotekom iz tadašnjeg doba.

Dunav

TURSKA

Tijekom 2012. godine prikazivala se kod nas na televiziji vrlo popularna turska serija "Sulejman Veličanstveni" pa je tako Društvo krajem studenog iste godine organiziralo petodnevni posjet Turskoj.

"Most" koji spaja Europu i Aziju je Istanbul, metropola s 15 mil. stanovnika koja je dijelom smještena u Europi, a dijelom u Aziji – na objema obalama Bospora. Prva odrednica u Istanbulu bio nam je trg Taksim, središnjica novog centra grada, s kojeg smo krenuli u šetnju poznatom glavnom Ulicom oslobođenja (Istiklal Caddesi). Razgledali smo hipodrom, Plavu džamiju, Aja Sofiju i Topkapi prisjećajući se scena iz serije.

Na hipodromu se nalazi bunar koji je darovao njemački car Vilim II. i označuje početak hipodroma. Tu se nalazi i egipatski obelisk iz doba faraona Tutmozisa III., zmijski stup iz Apolonova hrama, te zidani obelisk koji je dao izraditi car Konstantin VII., a kojeg su križari opljačkali. Plava džamija predstavlja monumentalno zdanje koje je izgradio Mehmed-aga da bi nadmašio Aja Sofiju. Ima 6 minareta i posljednja je velika kraljevska džamija. Aja Sofija najznamenitija je građevina u gradu. Izgrađena je kao kršćanska crkva i posvećena je Božjoj "svetoj mudrosti".

Nakon osvajanja Mehmeda II. crkva je pretvorena u džamiju. Godine 1934. Ataturk, koji je poštivao obje religije, proglašava građevinu muzejom. Razgledali smo poznatu palaču Topkapi-saraj, koja je gotovo 400 godina bila rezidencija turskih sultana. Nezaboravan doživljaj pružila nam je Cisterna bazilike Yerebatan. Cisterna koju je u 6. stoljeću sagradio car Justinijan duga je 141 m, široka 73 m, a smještena je na 336 stupova. Nekada je ta cisterna koristila Carigradu za pitku vodu i nadzor nad pitkom vodom. Danas u njoj ima vrlo malo vode u kojoj ima mnogo riba.

Organizirano je krstarenje bosporskim tjesnacem koji razdvaja Europu i Aziju. Posjetili smo nezaobilaznu Egipatsku tržnicu, na kojoj se može kupiti više od 1000 različitih začina na kile. S Egipatske tržnice dolazi se do Grand Bazaara, zatvorene tržnice s više od 5000 trgovina koja je jedna od neizostavnih znamenitosti Istanbula.

Istanbul

ČAROLIJA LIKE

Naše iduće putovanje, pod nazivom „Čarolija Like”, organizirano je u lipnju 2013. godine. Započelo je stručnim predavanjem u gradu na četiri rijeke, Karlovcu, u Hrvatskim vodama. Nastavili smo do Rastoka, malog mjesta jedinstvene i prekrasne igre majke prirode u kojem žive vile. Već davne 1860. godine jezikoslovac i putopisac Adolf Veber Tkalčević Rastoke opisuje kao neopisivu milinu prizora i poziva putnika namjernika da dođu, vide i da se dive, a jedan od slapova opisuje kao ogroman crijep s velikim cvjetnim uzorkom, dok drugi naziva ogromnom rimskom Fontanom di Trevi.

Nezaobilazno mjesto u Lici je mjesto Smiljan, u kojem je rođen fizičar svjetskog glasa Nikola Tesla. Posjetili smo tada novouređeni Memorijalni centar Nikola Tesla, gdje se nalazi njegova rodna kuća, replika ispitne stanice iz Colorada Springsa, Teslina turbina, Teslin brod na daljinsko upravljanje te ostale znamenitosti i izumi vezani uz život ovog velikana.

Na kraju smo posjetili Nacionalni park Plitvička jezera, koji ima 92 slapa te 16 većih i manjih jezera kristalne modro zelene boje. Jezera vodu dobivaju od brojnih rječica i potoka, a međusobno su spojena kaskadama i slapovima. Dio rute bila je i vožnja brodom preko najvećeg jezera Kozjak.

U listopadu 2013. godine upriličen je posjet glavnom gradu Republike Srbije, Beogradu, koji predstavlja privredno središte jugoistočne Europe s oko 1,7 milijuna stanovnika. Posjetili smo hotel Falkensteiner u Novom Beogradu, koji je gradila tvrtka Zagorje – Tehnobeton, a otvoren je u ožujku 2013. godine. O cjelokupnoj izgradnji hotela informirao nas je rukovoditelj tog gradilišta Stevan Babić. Nakon samo 17 mjeseci gradnje tvrtka Zagorje - Tehnobeton dovršila je novi hotelsko-poslovni objekt površine 24.200 m², sveukupne vrijednosti radova 16,5 milijuna eura.

U pratnji lokalnog vodiča, koji nas je upoznao s razvojem Beograda tijekom povijesti, posjetili smo najpoznatije gradske znamenitosti. Tako smo prošetali Kalemegdanom i Knez Mihailovom ulicom. Posjetili hram svetog Save, koji je jedna od najvećih pravoslavnih crkvi na svijetu. Nismo mogli zaobići staru boemsku četvrt Skadarliju. U stručnom smislu vrlo nam je zanimljiv bio most na Adi, najveći most u gradu koji predstavlja dobar primjer moderne gradske arhitekture.

Dvije strane mosta spojene su 9. kolovoza 2011. godine, kada je u konstrukciju mosta uklopljen posljednji čelični element. Most je ukupne dužine 964 m, širine 45 m i visine 22 m, a namijenjen je pješacima, osobnim vozilima i lakoj gradskoj željeznici. O Adi Ciganliji, koja se nekada zvala Ada na Savi, ne treba puno pričati. Splavove - plutajuće kafiće, restorane i noćne klubove duž obala Save i Dunava treba svakako uvijek posjetiti.

Beograd

Posjetili smo Kuću cvijeća u kojoj počivaju Josip Broz Tito i njegova supruga Jovanka Broz, koja je stjecajem okolnosti pokopana dan prije našeg posjeta. Ovo putovanje završili smo posjetom spomeniku neznanom junaku na Avali hrvatskog kipara Ivana Meštrovića te tornju na Avali, televizijskom tornju visine 204,57 m.

Bled i Bohinj posjetili smo u lipnju 2014. godine. Na obali ledenjačkog Bledskog jezera ukrkali smo se na tradicionalne čamce imena "pletna" kako bismo stigli na poznati Bledski otok, ujedno i jedini pravi slovenski otok, na kojem je barokna crkva Marijina Uznesenja koja s otočićem usred jezera predstavlja najprepoznatljiviji simbol Bleda. Prva zidana crkva sagrađena je u romaničkom stilu i blagoslovljena 1142. godine. Sredinom 15. stoljeća iznova je izgrađena u gotičkom stilu, da bi već 1509. bila teško oštećena u potresu. Temeljito je obnovljena u baroknom stilu, a od prethodne, gotičke, crkve preostala je samo drvena statua Djevice Marije i freske u krstionici. Tada je crkvice dobila novu krstionicu i glavni oltar, ali i prepoznatljivi toranj sa zvonikom.

Nakon povratka na obalu uslijedio je posjet bledskoj utvrdi sagrađenoj na stijeni 130 metara iznad Bledskog jezera. Povijest utvrde seže još u 1004. godinu, kada je njemački kralj Henrik II. Brikenskoj biskupiji darovao imanje Bled u tadašnjoj pokrajini Kranjskoj. Danas je u utvrdi muzej gdje je izložena cijela povijest Bleda i okolice. Iz utvrde se pruža nezaboravan pogled na jezero, Bledski otok i čitavu okolicu.

Šetnja klancem Vintgar bila je pravi užitek i osvježenje. Klanac je najpoznatija prirodna znamenitost bledske okolice. Klancem duljine 1,6 km protječe rijeka Radovna, koja je stvorila mnoge slapove i brzake koji završavaju 15 metara visokim slapom Šum. U ovom netaknutom remek-djelu prirode ipak postoje dvije znamenitosti koje su djelo ljudskih ruku. To su lučni kameni željeznički most izgrađen 1906. godine, a nalazi se na visini od 33,5 metara iznad klanca, te mala hidroelektrana Vintgar pod šumom.

U Bohinju smo posjetili ušće Save Bohinjke u Bohinjsko jezero. Preko kamenog mosta put je posjetitelje doveo do crkve sv. Ivana krstitelja. Nakon kraćeg zadržavanja i šetnje obalom jezera put se nastavio prema slapu Savica. Nimalo lagan uspon doveo je posjetitelje do slapa Savica čija voda dolazi iz podzemlja doline Triglavskih jezera te u obliku 38 metara visokog slapa izlazi iz stijene Komarče.

Slap Savica

SICILIJA

Sredinom listopada 2014. godine posjetili smo Siciliju, najveći otok na Mediteranu, za koji je Goethe rekao da „bez Sicilije Italija nema duše“. Palermo je fascinantan, kaotičan i egzotičan glavni grad pokrajine Sicilije koji su osnovali Feničani. Nakon dugotrajne i burne prošlosti danas je središte političkog i društvenog života otoka. U Palermu smo posjetili arapsko-normansku katedralu, kraljevsku palaču pretvorenu u najimpresivniju vladarsku palaču u Europi, crkvu Martorana poznatu po mozaicima te Cappellu Palatina - baziliku s 3 lađe, koja je bila privatna kapela kraljevske obitelji, a puna je mozaika s biblijskim motivima, Teatro Massimo – najveću opernu kuću u Italiji te katedralu Santa Vergine Maria Assunta, gdje se nalaze grobovi kralja Ruggera II. i careva Enrica VI. i Federika II.

Monreale je poznat po benediktinskom samostanu i prekrasnoj katedrali iz 12. stoljeća, ukrašenoj serijom zlatnih mozaika koji su remek-djelo bizantske umjetnosti.

U blizini Agrigenta nalazi se Dolina hramova, jedan od značajnijih antičkih arheoloških lokaliteta i najbolje očuvanih ostataka antičkih hramova na svijetu, Jupiterovog, Junoninog, hrama sloge i Zeusovog hram. Enna je grad u središtu otoka od kojeg se pruža pogled na cijelu Siciliju pa se on smatra vidikovcem Sicilije.

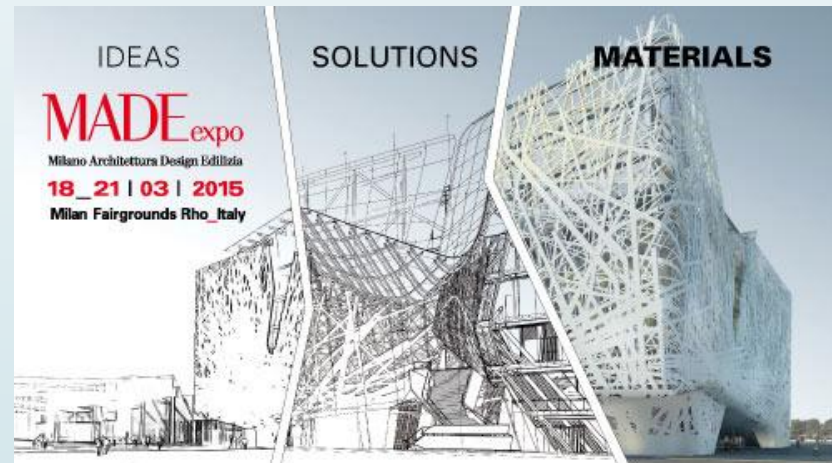
Etna je najaktivniji vulkan na svijetu. To je 3.320 m visoki aktivni stratovulkan koji se pruža na površini od 1.190 četvornih kilometara. Oko vulkana je 20 ha nenaseljenog područja. Taormina je grad na brdu Monte Tauro s kojeg se pruža fantastičan pogled na okolicu i Jonsko more, a ima grčko-rimsko kazalište s kojeg se pruža pogled na Etnu. Siracusa je grad koji je nekada bio najvažnija grčka kolonija na Siciliji.

Zaštitnica joj je sv. Lucija, kojoj je posvećeno svetište koje je u obliku obrnutog cvijeta ljiljana. U Siracusi se nalazi grčki teatar, rimski amfiteatar, špilja Dionizijevo uho, koja je u obliku uha te je široka 23 m i duga 65 m, a izrađena je za potrebe robijanja. Šetnjom slikovitim ulicama došli smo do katedrale, koja predstavlja spoj grčkog hrama božice Atene i barokne crkve.

MILANO - MADE EXPO

Glavni cilj posjeta Milanu bio je sajam MADE expo, vodeći međunarodni sajam za dizajn, projektiranje i graditeljstvo, izložba bogata tehničko-kulturološkim događanjima koja se bavi gorućim temama u graditeljstvu. Sajam smo posjetili u ožujku 2015. godine.

Na sajmu su bile četiri zasebne izložbe grupirane u cjeline. Konstrukcije i materijali, ovojnice zgrada i stolarija, interijeri i dorada te softver, tehnologije i usluge. Ogroman kompleks sajma zaista je teško obići u jednom danu pa smo se podijelili u manje grupe tako da svatko samostalno razgleda ono što ga najviše zanima.

Milano je ekonomsko središte Italije, grad bankarstva, industrije i modnih kuća, a leži na temeljima impresivnog kulturnog naslijeđa umjetničkih galerija i spomenika kulture. Razgledali smo sve najvažnije znamenitosti grada, od kojih se vjerojatno najviše ističe najpoznatija milanska građevina, imponantna katedrala (Duomo), smještena na Piazza del Duomo. Građena je od kraja 14. do sredine 19. stoljeća i svojom duljinom od 158 metara, širinom 93 metra te visinom tornjeva od 106,5 metara jedna je od najvećih crkvi u svijetu.

Obavezna postaja u Milanu je prekrasan renesansni dvorac obitelji Sforza, talijanske velikaške obitelji koja je vladala u Milanu 85 godina.

Šećući dvorištima, divili smo se arhitekturi i stropovima oslikanim prema nacrtima Leonarda da Vinci. Galerija Vittorio Emanuele svojom je stakleno-metalnom kupolom, prekrasnim mozaicima i mramornim podovima jedan od najvećih svjetskih glamuroznih trgovačkih centara. Ujedno je i najstariji trgovački centar, a datira iz 1867. godine. U galeriji je prva otvorena trgovina Prada, još 1913. godine, a tu su smješteni i ostali modni velikani, Gucci, Louis Vuitton, Armani i Versace. Još jedna velika znamenitost Milana svakako je Teatro alla Scala, poznatija operna kuća koja obara s nogu svojim raskošnim interijerom.

Posjetili smo i predivne Boromejske otoke, koji se nalaze na sjeveru Italije na jezeru Lago Maggiore, a čine ih četiri otočića - Isola Madre, Isola Bella, Isolino di San Giovanni te Isola dei Pescatori. Jezera su nastala u dalekoj prošlosti otapanjem ledenjaka, a otoci su se formirali kao ostaci naplavina.

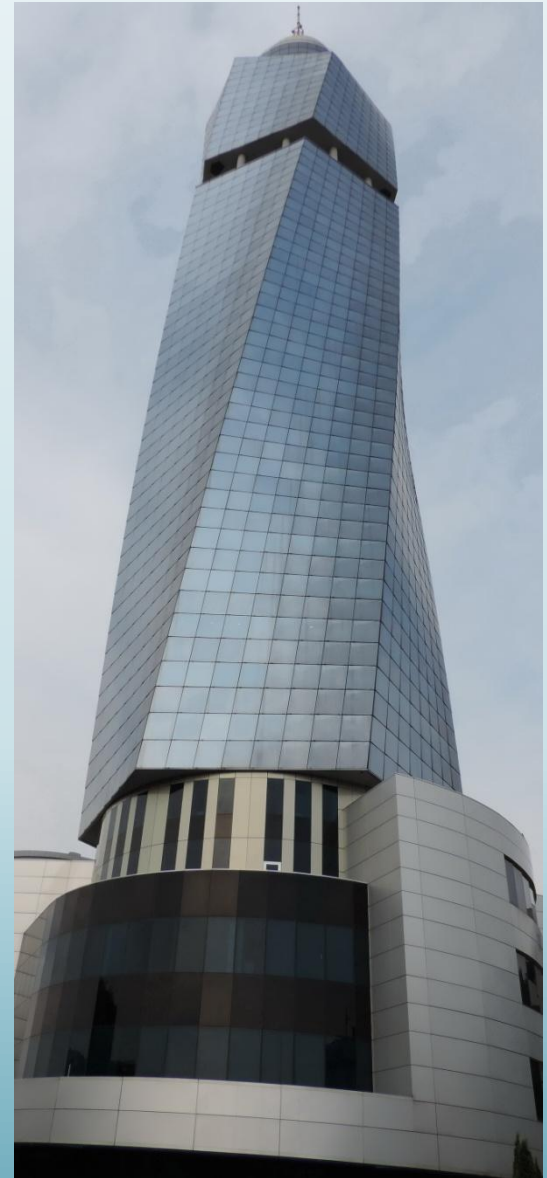
Posjetili smo i Como, gradić u Lombardiji udaljen 45 km od Milana. Jezero i Alpe tvore čarobnu kombinaciju tako da je Como neobično popularna turistička destinacija već od 19. stoljeća i zbog toga Como kao ladanjsko mjesto ima brojna umjetnička djela, crkve, vrtove, muzeje, kazališta, palače i parkove.

Tijekom svibnja 2015. godine organizirali smo posjet Bosni i Hercegovini. Putovanje nas je ovaj put vodilo kroz Sarajevo, Travnik i Jajce. Sarajevo je glavni i najveći grad Bosne i Hercegovine, urbani, kulturni, ekonomski i prometni centar te sjedište Kantona Sarajevo.

Obišli smo sve glavne znamenitosti Sarajeva, od kojih treba spomenuti nezaobilaznu Baščaršiju, Gazi-Husrev-begovu džamiju, Gazi-Husrevbegov bezistan, gradsku vijećnicu, katedralu te Sarajevsku pivovaru, u kojoj smo se odmorili i osvježili. Razgledavanje grada završilo je posjetom tornju Avaz, visokom 142 metra, s čijeg se vidikovca pruža veličanstven pogled na cijelo Sarajevo.

Posjetili smo izletišta Vrelo Bosne, izvor rijeke Bosne. Stručno putovanje nastavljeno je posjetom Travniku, sjedištu istoimene općine u centralnoj Bosni i Hercegovini, a on je i glavni grad Srednjobosanskog kantona.

Sarajevo

Nakon razgledavanja Travnika put smo nastavili do Jajca, gdje je organizirano stručno predavanje "Sanacija korita i vodopada na rijeci Plivi u Jajcu". Tijekom kratkog razgledavanja Jajca posebno su nas se dojmile katakombe koje su Titu spasile život. Radi se o podzemnoj crkvi s kraja 14. stoljeća, a isklesana je u podzemnoj stijeni. Katakombe su osvijetljene prema projektu Josipa Ušaja, poznatog hrvatskog stručnjaka za umjetničku rasvjetu spomenika kulture.

Naša sljedeća destinacija bio je Trogir i posjet gradilištu mosta Čiovo. Izlet smo organizirali u listopadu 2015. godine. Most na Čiovo duljine je 546 metara, a ukupna duljina zahvata, zajedno s pristupnim cestama, jest 1.818 m. Most će imati mogućnost podizanja, korisnu širinu od 12 m, širina kolnika bit će 7,1 m, a širina plovnog puta za brodove 30 metara. Izgradnjom novog mosta povećat će se sigurnost prometa i smanjiti ljetne gužve u samoj jezgri Trogira, koja je ugrožena gustim automobilskim i teretnim prometom.

Stara gradska jezgra Trogira formirana je između 13. i 15 stoljeća, a 1997. godine UNESCO je zaštitio cijelu jezgru kao jedinstven i dobro očuvan primjer urbanističkog kontinuiteta.

Na glavnom gradskom trgu dominira katedrala sv. Lovre građena od 13. do 15. stoljeća s karakteristikama romaničkog i gotičkog stila čiji je znameniti ulazni portal 1240. godine dovršio majstor Radovan. U sklopu katedrale nalazi se kapela Blaženog Ivana Orsinija, najljepši spomenik renesanse u Dalmaciji, rad Nikole Firentinca, Ivana Duknovića i Andrije Alešija iz 15. stoljeća.

Obišli smo gradsku ložu iz 14. stoljeća, toranj sa satom te crkvicu sv. Sebastijana koja je sagrađena u renesansnom stilu. Mala ranosrednjovjekovna crkva sv. Barbare, građena od 9. do 10. stoljeća, nalazi se iza lože i najstarija je crkva u Trogiru.

Posjetili smo Split te razgledali gradski stadion koji je izgrađen 1979. godine u prelijepom dijelu grada, Poljudu. Arhitektonski je to objekt koji funkcionalnošću i tehničkim značajkama spada u vrh svjetskih standarda i ponosno se može usporediti sa stadionima izgrađenim diljem svijeta te ga zbo toga i nazivaju "Poljudska ljepotica".

Centar Splita nastao je gradnjom Dioklecijanove palače u razdoblju od 295. do 305. godine, no postoje naznake da je tu i ranije bila jedna od grčkih kolonija. Dioklecijan, rimski car od 284. do 305., potekao je iz skromne obitelji i originalno se zvao Diokles. Velika palača na području današnjega Splita sagrađena je kako bi u njoj provodio umirovljeničke dane (Dioklecijan je bio jedini rimski car koji je odstupio bez prisile). Dioklecijanova palača najveća je i najbolje sačuvana kasnoantička palača na svijetu. Istočni i zapadni zid dugački su 216 m, južni 181 m, a sjeverni 175 m. U upotrebi je bio vodovod koji dovodi vodu s izvora rijeke Jadro, a koristi se jednim dijelom i danas. Danas su od kompleksa palače sačuvane zidine, 4 vrata (zlatna - Porta Aurea, srebrna - Porta Argentea, željezna - Porta Ferrea i mjedena - Porta Aenea), carev mauzolej (danas katedrala sv. Dujma), kutne kule, Jupiterov hram ili Hram svih bogova, središnji trg Peristil te, južno od Peristila, Vestibul.

MÜNCHEN – BAUMA

Izlet u München i posjet sajmu *Bauma* organiziran je u travnju 2016. godine. München, glavni grad savezne pokrajine Bavarske, smješten je na rijeci Isar i sa svojih je 1.400.000 stanovnika nakon Berlina i Hamburga treći po veličini grad u Njemačkoj te jedno od najvažnijih gospodarskih središta države.

Sajam Bauma međunarodni je stručni sajam građevinskih strojeva, strojeva za građevinske materijale, strojeva i opreme za rudarstvo te građevinskih vozila i opreme za graditeljstvo. Sajam je podijeljen na nekoliko tematskih cjelina: sve za gradilišta, rudarstvo, vađenje i obrada sirovina, komponente i usluge dobavljača te proizvodnja građevinskog materijala. Bauma se u Münchenu održava svake treće godine i na njoj nastupi više od tri tisuće izlagača iz 57 zemalja svijeta, uz zabilježenih oko 500 tisuća domaćih i inozemnih posjetitelja.

U Münchenu je upriličen posjet jednom od najmodernijih stadiona na svijetu, Allianz areni, koji je sagrađen ponajprije zbog Svjetskog nogometnog prvenstva 2006. godine. Ukupni kapacitet stadiona je 69.900 mjesta, a uz stadion je izgrađen najveći parkirališni kompleks u Europi koji na svoja četiri kata ima 9.800 parkirnih mjesta za automobile. Uz stadion postoji 350 parkirnih mjesta za autobuse. Za izgradnju stadiona potrošeno je 120.000 m³ betona i 22.000 tona armature. Cijena izgradnje iznosila je 340 milijuna eura.

Učesnici ekskurzije posjetili su poznati Olimpijski toranj koji je otvoren 1969. godine, a nalazi se u Olimpijskom parku sagrađenom za potrebe ljetnih Olimpijskih igara koje su održane 1972. godine. Olimpijski toranj visok je 291 m. Zainteresirani sudionici ekskurzije mogli su u neposrednoj blizini Olimpijskog parka posjetiti kompleks BMW Welt, izložbeni prostor najpoznatije bavarske tvornice vozila BMW.

U centru Münchena razgledali smo njegove znamenitosti, od kojih treba izdvojiti Odeonsplatz, oko kojeg se nalaze poznate zgrade i građevine kao što su slavoluk Feldhershalle, engleski vrt koji je površinom veći od znamenitog Central parka u New Yorku, talijanski vrt iz 17. st. Hofgarten, Theatinerkirche, barokna crkva izgrađena u talijanskom stilu, Königsplatz, trg gdje se nalazi gliptoteka i zgrada Propylea, Maximilianeum, impresivna zgrada bavarskog parlamenta, gradska vijećnica, Karlsplatz, koji predstavlja ulaz u povijesnu jezgru grada, Neuhauserstrasse, jedna od poznatijih shopping ulica, Frauenkirche, katolička katedrala iz 12. st. i najpoznatiji Marienplatz.

Ovu stručnu ekskurziju završili smo posjetom poznatim dvorcima koje je izgradio kralj Ludvig II. Oton Bavarski (1845.-1886.), najstariji sin Maksimilijana II. Ludvig II. bio je, osim po gradnji impozantnih dvoraca, poznat i kao pokrovitelj skladatelja i glazbenika Richarda Wagnera.

Prvi posjećeni dvorac, Neuschwanstein, jedan je od najpoznatijih dvoraca i romantičnih prizora na svijetu te omiljeno turističko odredište. Građen je od 1869. do 1886. uglavnom u stilu njemačke romanike iz 13. stoljeća, premda vrlo slobodno interpretirane. Pojedini su detalji preuzeti iz stvarnih zgrada, ali je dvorac u cjelini originalna građevina. Prostire se na površini od 5.935 m² na nadmorskoj visini od 965 m. Poznat je po prelijepom izgledu, dok pozornost plijeni zbog romantičnog položaja na vrhu brda i bajkovitog izgleda koji je kao uzor iskoristio slavni Walt Disney.

ČEŠKA I POLJSKA

U listopadu 2016. godine organizirali smo posjet Češkoj i Poljskoj. U sklopu ove ekskurzije sudionici su posjetili i razgledali Brno i Olomuc. Brno je drugi po veličini grad u Češkoj, industrijsko, političko i kulturno središte južne Moravske. Poznat je po proizvodnji i kod nas poznatih traktora Zetor i oružja Zbrojovka. Brno je i veliki sveučilišni centar s 26 fakulteta. Od znamenitosti tu se nalaze biskupija sv. Petra i Pavla, a 1998. godine sagrađena prva češka džamija (mesdžid). Vila Tugendhat je 2001. godine uvrštena na UNESCO-ovu listu zaštićene kulturne baštine.

Olomuc je osnovan na mjestu rimske naseobine Mons Julii, koju je osnovao Julije Cezar. Najznačajniji spomenik je 35 metara visok barokni pil Presvetog Trojstva iz 18. stoljeća. Značajna je i romanička katedrala svetog Vaclava iz 12. stoljeća.

Posjetili smo Oswiecim, u blizini kojeg se nalazi muzej zloglasnog koncentracijskog logora Auschwitz - Birkenau. Muzej se sastoji od dvaju logora u kojima je gotovo svaki kamen netaknut. Kompleks se sastojao od tri glavna kampa: Auschwitz I., administrativni centar, Auschwitz II. (Birkenau), kamp za istrebljivanje, gdje je ubijeno otprilike 960.000 Židova, 75.000 Poljaka i 19.000 Roma te Auschwitz III. (Monowitz), radnički kamp. Zapovjednik kampa Rudolf Höß na suđenju u Nürnbergu svjedočio je da je ubijeno 3 milijuna ljudi za vrijeme njegovog vođenja kampa. Kasnije je smanjio tu brojku na oko 1,1 milijun. Godine 1990. dr. Franciszek Piper procijenio je da je bilo oko 1,1 milijun, a od toga su oko 90% bili Židovi iz svih zemalja Europe.

Putovanje je nastavljeno prema Krakovu, gradu savršeno očuvanog arhitektonskog umjetničkog bogatstva. Krakovsko staro mjesto, povijesna jezgra Krakova, nalazi se na listi svjetske baštine UNESCO-a, na koju je uvršteno kao prvo mjesto uopće u svijetu. Krakov je glavni grad Poljske i važan kulturni, gospodarski, komunikacijski i turistički centar. Glavni trg Rynek Główny najveći je trg u Europi koji potječe iz srednjeg vijeka. Na njemu je znamenita gotička bazilika sv. Marije s poznatim oltarom Veita Stossa, ali i druge crkve kao što su crkva sv. Vojtjeha i crkva sv. Barbare. Najvažnije gradske znamenitosti, kao što su katedrala i kraljevski dvorac, smještene su na brdu Wawel. Katedrala sv. Stanislava i Vaclava smatra se poljskim nacionalnim svetištem i u njoj su pokopani poljski kraljevi i mnogi ugledni Poljaci.

Upriličen je i posjet rudniku soli Wieliczka. Rudnik od devet katova doseže dubinu od 327 metara i dug je više od 300 km, a temperatura u rudniku je od 14 do 16 stupnjeva.

Turistička cesta duga je 3.5 km i obilazi najznamenitije dijelove rudnika. Najznamenitije su brojne skulpture te cjelovita crkva sv. Kinge (najveća podzemna crkva na svijetu), koje su rudari isklesali iz žive kamene soli. Oko 2 milijuna posjetitelja posjeti ovaj rudnik svake godine. Posjetitelji se moraju spustiti niz 378 stuba, 67 metara u dubinu, kako bi posjetili rudarske hodnike, kapele, oltare, skulpture i slano jezero, a na dubini od 135 metara nalazi se dizalo koje ih vraća na površinu. Posljednja destinacija ovog izleta bila je Trenčín, grad utvrda čiji korijeni sežu još od rimske vladavine.

Stručna ekskurzija u Makedoniju organizirana je u lipnju 2017. To je zemlja koja ima više od 50 jezera i najbogatija je zemlja vodom, ima 34 vrha koji su viši od 2000 m. Poznat je nacionalni ples *teškota* (teški akrobatski ples), odnosno poznato makedonsko oro. Zemlja je bogata voćem, povrćem, duhanom i vinom.

Skoplje, glavni i najveći grad Makedonije, smjestilo se u središnjem dijelu Balkanskog poluotoka. Prva naselja datiraju još iz vremena prapovijesti. U antičko doba Rimljani su osnovali grad Scupi, iz kojeg se tijekom vremena razvilo Skoplje. Po dolasku u Skoplje upriličena je panoramska vožnja uz stručno vodstvo lokalnog vodiča te obilazak najvećih gradskih znamenitosti. Treba svakako izdvojiti bizantsku crkvu svetog Pantelejmona, koja je podignuta u 12. stoljeću, crkvu svetog Spasa, u čijem je dvorištu grob makedonskog heroja Goce Delčeva, kameni most preko Vardara u centru, katedralu svetog Klimenta Ohridskog, u kojoj je sjedište Makedonske pravoslavne crkve, te tvrđavu Kale. Posjetili smo i Staru skopsku čaršiju, gdje se mogao doživjeti dah prošlih vremena.

Putovanje je nastavljeno prema Bitoli, koja je smještena u središtu najpoznatije makedonske kotline Pelagonije. Bitola ima bogatu povijest koja je vidljiva na svakom koraku. Od ranog Bizanta, preko dolaska Slavena, vladavine Osmanskog Carstva i balkanskih ratova, pa sve do današnjih dana. Potrebno je istaknuti crkvu sv. Dimitrija, Ajdar-kadi džamiju, Jeni džamiju i Izakovu džamiju.

Ekskurzija je nastavljena posjetom Ohridskom jezeru, koje je od 1980. godine na popisu UNESCO-ove svjetske baštine. Jezero je nastalo prije ledenog doba i bogato je velikim brojem vrsta biološkog i životinjskog podrijetla, od kojih su neke odavno izumrle u ostalom dijelu svijeta. Ohrid je dobio naziv po vapnenačkoj hridi visokoj 792 m. Grad Ohrid datira iz 3. stoljeća prije nove ere i u srednjem vijeku bio je poznat kao Slavenki Jeruzalem.

Znamenitosti Ohrida koje smo posjetili su crkva sv. Sofije, antički amfiteatar, crkva Sv. Bogorodice s vrijednim freskama i ikonama, Samuilova tvrđava i crkva sv. Klimenta. Šećer na kraju bio je posjet Sv. Naumu, jednom od najljepših lokaliteta na Ohridskom jezeru, smještenom na stijeni u blizini izvora Crnog Drima.

Posljednji dan ekskurzije obišli smo gradilište autoceste Kičevo – Ohrid dužine 57 km, investicijske vrijednosti 375 milijuna eura. Ugovor između makedonske vlade i kineske kompanije potpisan je 25. listopada 2013. godine, izgradnja je počela krajem svibnja 2014. godine, a previđeni rok izgradnje je 4 godine.

Sredstva za investiciju osigurana su zajmom kineske Exim banke, a autocestu gradi kineska kompanija Sinohydro Corporation Limited. Prema projektu, autocesta će imati dvije trake ukupne širine 25,2 metara, a na ovoj dionici predviđena je izgradnja sedam mostova, 22 vijadukta, šest nadvožnjaka, 13 podvožnjaka i jednog tunela. Ukupno je 17,6 km konzolnih vijadukata i 6 km montažnih prednapregnutih vijadukata.

STARIGRAD PAKLENICA, ZADAR

Tridesetak naših članova krenulo je 16. rujna 2017. autobusom prema Starigradu Paklenica. Pješaćenje je jedini način da se upozna Paklenica. Na području parka postoji 150 km staza i putova. Svi smo krenuli kanjonom Velike Paklenice. Paklenica se odlikuje bogatstvom krških pojava jer je izgrađena od vapnenaca i dolomita. Šume pokrivaju dvije trećine površine parka, a ima ih od bukovih šuma do autohtonih šuma crnog bora. Paklenica je dobila ime prema smoli crnog bora koji se naziva "pakleni", a upotrebljava se za premazivanje brodova, a i u narodnoj medicini ima veliku primjenu. Paklenica je na prostoru od 95 km² na kojem se nalazi veliko bogatstvo geomorfoloških fenomena, raznolikog biljnog i životinjskog svijeta i netaknute prirode. Paklenica je i europsko poznato penjalište s 400 penjačkih smjerova različitih dužina i težina. Šetnjom kroz park susretali smo mnoge strane penjače.

Poseban doživljaj bio je vožnja brodom od Obrovca do Novigrada kanjonom Zrmanje. Posjetili smo Novigrad. Grad je izgrađen na ostacima tvrđave iz 13. stoljeća na vrhu strmog brijega iznad grada, a smješten je na južnoj obali Novigradskog mora, u strmom zaljevu dugom 33 km. Morska obala nekada se nalazila znatno dalje od današnje. Izdizanjem morske razine zbog otapanja leda na polovima i visokim planinama nakon prestanka posljednjeg ledenog doba potopljeno je ne samo ovo ždrilo, nego i cijeli Velebitski kanal. U župnoj crkvi nalazi se zavjetni kip Gospe od sedam žalosti iz 16. st. koji se posebno štuje.

Paklenica

Posjet Vojvodini pod nazivom "Rani mraz tour" organiziran je od 20. do 22. listopada 2017. godine. Prvog dana izleta upriličen je posjet Petrovaradinskoj utvrdi i Novom Sadu. Ispod sadašnje Petrovaradinske utvrde postoji utvrđeno naselje koje datira iz drugog stoljeća prije nove ere i oduvijek je to bio jedan od najvažnijih vojnih i strateških položaja u panonskom prostoru. Petrovaradinska tvrđava sa svojim podgrađem danas je veliki adut vojvođanskog turizma. Posljednjih godina održava se glazbeni festival EXIT, zbog čega je tvrđava cilj mladeži iz cijele Europe. Šetnjom po Petrovaradinskoj utvrdi posjetili smo 5 bastina: Ludvigov sa satom kulom Marije Terezije, Leopoldov, Inačentijev i Josipa I. Na gornjem platou utvrde još stoje vojarne, barutna skladišta, nekadašnje staje te topovske šupe i konjušnice.

Novi Sad drugi je po veličini grad u Srbiji i predstavlja gospodarsko, kulturno, prometno i znanstveno središte Autonomne pokrajine Vojvodine. Razvio se kao naselje oko mostobrana na bačkoj strani Dunava preko znamenite Petrovaradinske tvrđave. Panoramskim razgledom vidjeli smo Bulevar oslobođenja – glavnu komercijalnu zonu grada, židovsku ulicu s najvećim židovskim kompleksom u Europi – sinagogom, Srpsko narodno kazalište te SPENS – najveću sportsku dvoranu u Vojvodini. Šetnjom po gradu razgledali smo Dunavski park, Zmaj Jovinu ulicu – glavnu pješačku zonu, Vladičev dvor, Trg slobode s katedralom i gradskom kućom.

Idućeg smo dana razgledali Suboticu, najsjeverniji grad Srbije, prometno i kulturno središte Bačke. Razgledali smo sinagogu, crkvu sv. Terezije Avilske, gradski muzej i narodno kazalište, a posjetili smo i gradsku kuću gdje je naša predsjednica održala kratku sjednicu s prigodnim govorom. Poslije podne posjetili smo Paličko jezero i nadaleko poznatu vinariju Zvonka Bogdana, gdje smo obišli vinograde i vinariju.

Posljednjeg dana organiziran je posjet Somboru, koji je sa svojih 50.000 stanovnika administrativno središte Zapadnobačkog okruga. Posjetili smo županijsku vijećnicu u kojoj se nalazi slika Ferenc Ajzenhuta "Bitka kod Sente", gradski muzej, gradsku kuću i magistrat, knjižnicu, Trg Svetog Trojstva, manastir svetog arhiđakona Stefana, crkvu Presvetog Trojstva (stara katolička crkva), karmeličansku crkvu, kapelu svetog Ivana Nepomuka i Kronić palaču.

U lipnju 2018. godine posjetili smo Beč i Bratislavu, dva glavna grada dviju država. Prvog dana putovanja posjetili smo Beč, koji je sa svojih više od 1.800.000 stanovnika 10. po veličini grad u Europskoj uniji. Beč leži na rijeci Dunav nedaleko od granice sa Slovačkom, Mađarskom i Češkom. Povijest Beča počinje prije više od četiri tisućljeća, čime se područje grada svrstava među najstarije ljudske naseobine na svijetu. Bio je sjedište imperatora Svetog Rimskog Carstva, glavni grad Austrijskog Carstva te Austro-Ugarske Monarhije, kada je dostigao svoj vrhunac krajem 19. stoljeća. Danas je daleko najveći grad Austrije i njezino političko, gospodarsko i kulturno središte te omiljena europska destinacija turista iz cijelog svijeta s više od milijun posjeta godišnje zahvaljujući mnogobrojnim kulturno-povijesnim spomenicima. Nosi nadimak “Glazbeni glavni grad” jer su u njemu živjeli znameniti skladatelji Wolfgang Amadeus Mozart , Ludwig van Beethoven i kralj valcera Johann Strauss.

Nakon dolaska u Beč uslijedilo je razgledavanja austrijske prijestolnice. Povijesno središte Beča upisano je na UNESCO-ovu listu svjetske baštine zbog bogatstva povijesne arhitekture. Razgledali smo izvana dvorac Schönbrunn, jedan od najznačajnijih kulturnih spomenika Austrije, bečki Ringstrasse, raskošni urbanistički kompleks iz 19. stoljeća koji okružuje povijesnu jezgru grada, operu, Trg Marije Terezije, parlament, gradsku vijećnicu, dunavski kanal, Mihaelov trg i katedralu sv. Stjepana. Nakon slobodnog vremena putovanje je nastavljeno katamaranom do Bratislave, gdje je bio organiziran smještaj u hotelu i noćenje.

Dvůr Štěpánov

Drugog dana putovanja razgledali smo Bratislavu, glavni i najveći grad Slovačke. S obzirom na udaljenost između Beča i Bratislave, oni su najbliži glavni gradovi u Europi. Prije Prvoga svjetskog rata predgrađe Beča bilo je povezano s Bratislavom električnim tramvajem. Granice grada Bratislave gotovo dosežu državne granice s Austrijom i Mađarskom. Najstariji nalazi stalnog naselja na ovom području potječu iz razdoblja kulture linearno-trakaste keramike oko 5000. pr. Kr., što spada u razdoblje mlađeg kamenog doba. U prvom stoljeću ovo je područje potpalo pod utjecaj rimske vlasti, a Rimljani su tu vladali sve do dolaska Slavena za vrijeme velike seobe naroda u 5. i 6. stoljeću. Nakon Prvoga svjetskog rata osnovana je Čehoslovačka. Nakon Baršunastog razvoda 1993. godine Bratislava postaje glavni grad nove Slovačke Republike, a od tada grad buja u gospodarskom smislu većinom zbog velikih stranih investicija.

Na istočnoj obali Dunava nalazi se znamenita povijesna jezgra, a na zapadnoj moderni dio grada. Ta dva dijela grada spojena su mnogobrojnim mostovima, od kojih se ističe 430 metara dug most Slovačkog narodnog ustanka. Bratislava obiluje brojnim kulturno-povijesnim građevinama, od kojih smo posjetili stari grad, koji je svoj današnji izgled dobio u 15. stoljeću. Katedrala sv. Martina izgrađena je u 14. stoljeću i najistaknutija je gotička građevina u gradu. Nezaobilazne destinacije su glavni trg, Slovačko narodno kazalište i mnogobrojne gradske palače. Na povratku je organiziran ručak i degustacija vina kod gradišćanskih Hrvata, nakon čega je uslijedio povratak .

Bratislava

U listopadu 2018. godine organiziran je dvodnevni izlet u Trst, dolinu Soče i Gorička brda. Vožnjom preko Ptuja i Ljubljane izletnici su stigli do mjestašca Lokev koje se nalazi iznad Trščanskog zaljeva. Pršutana Lokev slovi za najstariju pršutanu u slovenskom Krasu, a u njoj je sudionicima izleta predstavljen proces proizvodnje kraškog pršuta, razgledavanje sušionice pršuta, kao i degustacija ove poznate delicije.

Put je nastavljen do Trsta, grada smještenog na obali Trščanskog zaljeva u kome se susreću Sredozemlje i Alpe. Trst ima veliko prometno značenje i najveća je luka na Jadranskom moru. On je glavna luka za kontinentalno zatvorenu Austriju, s kojom je povijesno povezan, pa se u cijelom gradu osjeća carski sjaj Habsburške Monarhije. Najvažnije gospodarske djelatnosti uglavnom su vezane uz lučke funkcije. S obzirom na pogranični smještaj Trst je i značajno trgovačko središte.

Razgled grada započet je na trščanskoj rivi pa nastavljen šetnjom Trgom ujedinjenja Italije, koji je najvećim dijelom izgrađen tijekom vladavine Habsburške Monarhije. Na trgu se nalazi gradska vijećnica i fontana koja simbolizira četiri kontinenta. Uslijedio je posjet nama dobro poznatom trgu Ponte Rosso te nakon toga dvorcu Miramare, koji slovi kao jedan od najromantičnijih dvoraca na svijetu. Dvorac je smješten na stijeni iznad mora i okružen je prekrasnim parkom. Izgradio ga je habsburški nadvojvoda Ferdinand Maksimilijan i dovršen je 1860. godine, a u njemu je često boravila popularna carica Sisi.

Trst

Idućeg dana put je nastavljen prema dolini rijeke Soče. Nedaleko Trsta nalazi se mjesto Redipuglia, u kojem smo razgledali Muzej Prvoga svjetskog rata i memorijalno groblje na kojem je svoje posljednje počivalište našlo više od 100.000 vojnika. Vožnja se nastavila predivnom dolinom slikovite tirkizne rijeke Soče koja izvire u Trenti u Sloveniji i dugačka je 137 kilometara. Daljnjom vožnjom izletnici su stigli do znamenitog kamenog željezničkog Solkanskog mosta ukupne duljine 219 m. Most je sa svojim lukom raspona od 85 m najveći kameni luk na svijetu te predstavlja vrhunac gradnje mostova i inženjerstva s početka 20. stoljeća. Otvoren je 1906. godine kao dio željezničke pruge Beč – Trst. Pokraj mosta nalazi se crkva svetog Stjepana.

Solkanski most

Putovanje je nastavljeno do mjesta Dobrovo, administrativnog centra općine Brda, poznatog vinorodnog kraja. Izvana smo razgledali renesansni dvorac Dobrovo te je upriličena degustacija vina u vinariji. Na kraju izleta posjetili smo mjestašce Gornjače u kojem se uz spomenik vojnicima iz Prvog svjetskog rata nalazi panoramski stup do čijeg vrha treba prijeći više od 144 stepenice i s kojeg se pruža prekrasan pogled na Gorička brda. Na kraju putovanja izletnicima je priređeno iznenađenje, a to je bio neplanirani posjet Ljubljani koju su izletnici razgledali. Puni dojmovia izletnici su se u kasnim večernjim satima sretno vratili u Varaždin.

Akti Društva

Statut Društva

Pravilnik o priznanjima

Pravilnik o članovima i
članskoj iskaznici

Tijela društva - Skupština

Društvo građevinskih inženjera i tehničara Varaždin svake godine održava redovnu godišnju sjednicu Skupštine Društva. Skupština je u skladu sa Statutom Društva najviše tijelo upravljanja, a sastoji se od svih članova Društva. Rad Skupštine je javan. U nadležnost Skupštine spada usvajanje Statuta Društva, njegove izmjena i dopune te usvajanje pravilnika koji su u nadležnosti Skupštine. Skupština utvrđuje sve vezano uz obavljanje poslova iz djelokruga rada Društva. Usvaja plan rada i financijski plan te izvješća o radu. Svake četvrte godine održava se redovna sjednica Skupštine, koja je ujedno i izborna. Tada se biraju i razrješavaju članovi Predsjedništva, Nadzornog odbora, Suda časti i likvidator.

Tijela Društva

Predsjedništvo je izvršno tijelo Društva koje obavlja poslove upravljanja. Sastoji se od 15 članova. Nadzorni odbor ima 3 člana te nadzire poslovanje i upravljanje imovinom Društva. Sud časti sudi o postupcima i prijestupima te donosi mišljenja, a čine ga 3 člana.

PREDSJEDNIŠTVO:

1. MARTINA CESAR-KELEMEN - predsjednica Društva
2. MARTINA VARGOVIĆ - tajnica Društva
3. VELIMIR VUJEC - blagajnik Društva
4. MIRNA AMADORI
5. TOMISLAV AMADORI
6. IGOR ČALOPA
7. SILVANA DUGANDŽIĆ
8. BOJANA HERJAVEC
9. ŽARKO KRALJIĆ
10. BOJAN LUKMAN
11. BILJANA MATIJAŠKO
12. MIROSLAV ŠPOLJARIĆ
13. DARKO GEČEK
14. MILISAV DULIKRAVIĆ
15. DUBRAVKA HORVAT ĐURKAN

NADZORNI ODBOR:

1. JAGODA BISTROVIĆ - predsjednica
2. JOSIP BOROVEC
3. EUGEN ŠAFRAN

SUD ČASTI:

1. RAJKA KRAJČER OBADIĆ - predsjednica
2. DRAGICA CESAR
3. IVAN PASKA

“Bal građevinara”

Nakon svake skupštine održava se tradicionalno zajedničko druženje uz večeru i glazbu. Često to druženje potraje i do ranih jutarnjih sati, čime građevinarci svaki put dokažu da se znaju i dobro zabavljati, u što se mnogobrojni gosti uvijek iznova uvjere.

Dosadašnji predsjednici i tajnici

Predsjednici i predsjednice:

Vladimir Mlađan
Juraj Stanić
Rudolf Lončarić
Rajka Krajcer - Obadić
Marijan Krajcer
Zoran Vinceković
Marijan Vražić
Rudolf Lončarić
Nada Zadavec
Mirna Amadori
Martina Cesar - Kelemen

Tajnici i tajnice:

Rudolf Lončarić
Anđelko Perši
Željko Mihalić
Ivanka Ribarić
Tatjana Tomac - Kerovec
Mirna Amadori
Martina Cesar - Kelemen
Martina Vargović

Trajni počasni predsjednik: Rudolf Lončarić

Članovi društva (1)

AMADORI MIRNA
AMADORI TOMISLAV
ANDABAKA BOŽENA
ANDABAKA MIRKO
ANISKIN ALEKSEJ
ANTEKOLOVIĆ EVA
ANTOLIĆ BOŽO
BABIĆ-TKALČEVIĆ SUZANA
BAHUNEK KREŠIMIR
BAKAL GORDANA
BILAVER BILJANA
BISTROVIĆ JAGODA
BIŠKUP SINIŠA
BLAGUS DEJAN
BLAGUS FRANJO
BLAŽI BOJAN
BOLTEK ZVONIMIR
BOROVEC JOSIP
BOŠKOVIĆ JERKO
BOŽIČEVIĆ-REMENAR VESNA
BOŽIĆ ŽELJKO
BRALIĆ ZLATKO
BREZOVEC DARKO
BUĆ SANJANA
BUHIN MARIJAN

BUNIĆ DANIJEL
BUNTA STJEPAN
CAFUK VELIMIR
CAHUN MIHAEL
CANJUGA BORIS
CAR ZVONKO
CESAR DRAGICA
CESAR-KELEMEN MARTINA
CIGLAR IVAN
CMREČKI MILIVOJ
CMREČKI MILJENKO
ČALOPA EUGEN
ČALOPA IGOR
ČELIK SMILJKA
ĆUS SAŠA
DELIMAR ZORAN
DETELJ DARKO
DOMITER DARKO
DRAČIĆ VEDAD
DRAGOJEVIĆ MIŠO
DRAŽIN JAKIŠA
DUGANDŽIĆ SILVANA
DUKARIĆ MAJA
DULIKRAVIĆ MILISAV
ĐUNĐEK ANDREJA

ĐURAN DAVID
ĐURAS ROBERT
ĐURIN BOJAN
ĐURINEK MARIJA
FERENČIĆ MARIJA
FICKO TATJANA
FILIP MARIJAN
FILIPAŠIĆ IVAN
FILIPAŠIĆ MARIJAN
FILIPOVIĆ ANA
FUČKAR DAVOR
FURJAN LUKA
GAZDEK MARIO
GECI NIVES
GEČEK DARKO
GEČEK DINO
GOMERČIĆ DRAGAN
GOTIĆ ANDRIJA
GOTIĆ ROBERT
GRABAR ALEN
GRABAR KRISTIJAN
GRĐAN DRAGUTIN
GRĐAN LADISLAV
GREGUR MLADEN
GREGURINČIĆ DAVORIN

HAJDUK BRUNO
HANŽEK ALEN
HANŽEK MATO
HERJAVEC BOJANA
HIRŠ MLADEN
HOĐA MARINKO
HOHNJEC MARIO
HORVAT PREDRAG
HORVAT-ĐURKAN DUBRAVKA
HORVATIĆ JADRANKA
HRANIĆ ANA
HRANJ ROBERT
HULJEV NARCISA
IVANIŠ BERISLAV
IVANIŠ RATIMIR
IVANIŠ VLASTA
JAGAČIĆ SLAVEN
JAKOPOVIĆ ELVIS
JEZIDŽIĆ DARKO
JURAS JOSIP
KALINA VEDRANA
KATALENIĆ ZLATKO
KELČEC MATILDA
KELČEC VJEKOSLAV
KELEMEN MARIJAN

Članovi društva (2)

KELIŠ ZVONKO
KEREŠA ZDENKO
KIŠ TOMISLAV
KIŠIČEK SLAVKO
KNEŽEVIĆ DOMAGOJ
KNEŽEVIĆ MAGDALENA
KOBAL MLADEN
KOCIPER MATIJA
KOMES DUBRAVKA
KOPREK TOMISLAV
KORADE KLAUDIJA
KORPAR DAMIR
KOS STJEPAN
KOŠČEC DRAŽEN
KOTARSKI JURAJ
KOTOLENKO DENIS
KOVAČ DAVOR
KOVAČ JELENA
KRAJČER ROBERTO
KRAJČER-OBADIĆ RAJKA
KRALJIĆ KREŠIMIR
KRALJIĆ ŽARKO
KRAŠ MIROSLAV
KREČ TOMISLAV
KREČ ZVONIMIR

KUČINA HELENA
KUŠEN SLOBODAN
KUŠTER PREDRAG
LEČEK DAMJAN
LESAR MONIKA
LIPIĆ KRISTIJAN
LONČARIĆ RUDOLF
LUCIĆ JOSO
LUKMAN BOJAN
MAGDALENIĆ VLADIMIR
MALTAR BORIS
MARCIUŠ MARINA
MARTINČEVIĆ BISERKA
MARTINČEVIĆ BRANKO
MARTINEZ GORAN
MATIC HRVOJE
MATIJAŠKO BILJANA
MATKOVIĆ DAVOR
MEKOVEC DAVOR
MIHALIĆ BOŽENA
MIHALIĆ ŽELJKO
MIKEC MIRO
MIKLOŠIĆ MILJENKO
MIKULIĆ DAMIR
MIŠANOVIĆ ANTUN

MLAKAR IVAN
MLINARIĆ SLAVKO
MOŽINA ANTUN
MRAZ IVICA
NAĐ MLADEN
NIKOLIĆ BRANKO
NÖTHIG VANJA
NOVAK JAGODA
NOVAK LIDIJA
OREŠKOVIĆ MATIJA
OSONJAČKI BRANKO
PAČALAT VLADIMIR
PASKA IVAN
PATEKAR DALIBOR
PEER BARBARA
PEHNEC SLAVKO
PERHAJ BORIS
PERŠIN ZVONKO
PETRIČEVIĆ DAMIR
PETROVIĆ NENAD
PINTARIĆ ZVONIMIR
PIVIDORI ŠTRLEK VALENTINA
PIZEK DAMIR
PIZEK DRAŽEN
PLAVEC TOMISLAV

PLEŠE ROSANA
PODVEZANEC ĐURO
POKOS IVAN
POKOS MARKO
POPLATNIK KRUNOSLAV
POSEDI IGOR
PREMUR VITOMIR
PREMUŽIĆ BLAŽENKO
PTIČEK ZDENKO
REMENAR OLIVER
RIBARIĆ IVANKA
RIBARIĆ ZVONIMIR
ROGINA MARKO
ROGINA ZDRAVKO
SAČIĆ IVICA
SAČIĆ MARIO
SAJKO IVAN
SAMBOLEC IVANA
SAMOBOR VELIMIR
SEDLAR ANKICA
SEDLAR SLAVKO
SIEBER SREČKO
SKUPNJAK NINO
SLATKOVIĆ-GOTAL IVANA
SLUNJSKI STJEPAN

Članovi društva (3)

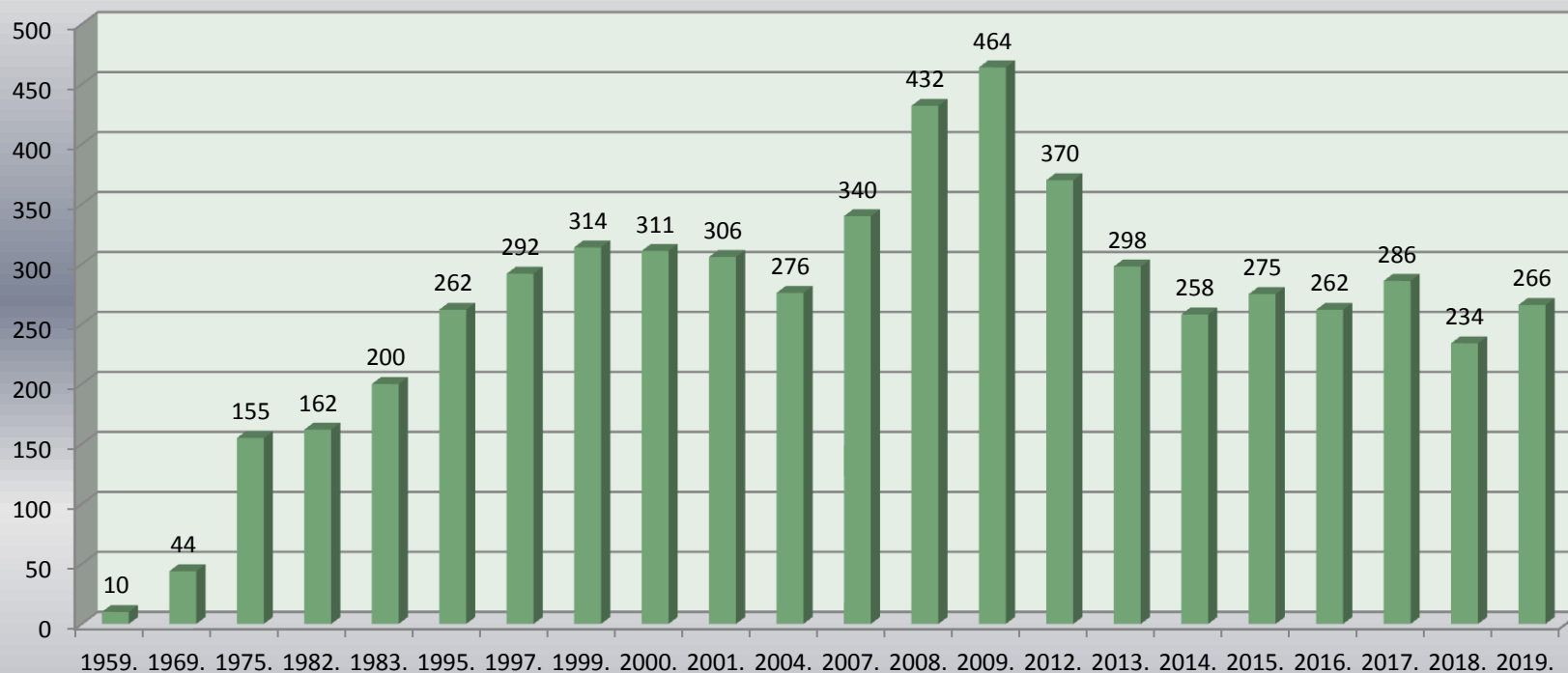
SOKAČ GORAN
SOLDO BOŽO
SOPIĆ VLADIMIR
SRPAK MELITA
STEPAN IVAN
STRELEC STJEPAN
SUHANEK ANA
ŠAFRAN EUGEN
ŠAGI VILIM
ŠARIĆ ZLATKO
ŠARKO DARINKA
ŠEBREK ANTONIO
ŠEBREK NIKOLA
ŠESTAK SMILJANA
ŠEŠET NEVENKA
ŠILEC DARKO
ŠIPRAK DARKO
ŠPAČEK GORDAN
ŠPIČKO NINOSLAV
ŠPOLJARIĆ MIROSLAV
ŠTUHEC DAMIR
TAKAČ STJEPAN
TKALEC ZLATKO
TOLIĆ ROBERT
TOMAC-KEROVEC TATJANA

TOROMAN MILAN
TRAKOŠTANEC SLAVKO
TRČAK MARKO
TROPŠEK PREDRAG
TUK HELENA
VALENTAK MLADEN
VARGA SAŠA
VARGOVIĆ MARTINA
VARGOVIĆ ŽELJKO
VIDAČEK MARIO
VIDEC ZVONKO
VIDOVIĆ FRANJO
VINCEK JOSIP
VINCEK STJEPAN
VINCEKOVIĆ ZORAN
VINDIŠ IVAN
VINDIŠ MATIJA
VIŠNJARIĆ VLADIMIR
VITEZ DALIBOR
VITEZ IVAN
VLAHEK MILJENKO
VLAHOVIĆ ČEDOMIL
VLAHOVIĆ IVOR
VNUČEC VLADIMIR
VRABELJ BORIS

VRŠIĆ JOSIP
VUČKOVIĆ MARKO
VUGRINEC MLADEN
VUJEC VELIMIR
VUK DANIJEL
VUKELIĆ NINO
ZADRAVEC NADA
ZADRAVEC VLADIMIR
ZBODULJA RANKO
ZDUNIĆ JASNA
ZELIĆ IVAN
ZIDAR MARIO
ZRNIĆ BRANKO
ZRNIĆ ZORICA
ŽAMIĆ VEDRAN
ŽUPANIĆ BORIS

Prikaz broja članova Društva u proteklih 60 godina

Društvo od osnivanja bilježi konstantan rast broja članova sve do 2004. godine kad je provedeno ažuriranje broja članova, te je broj članova usklađen sa stvarnim stanjem. Od 2007. godine ponovo se bilježi porast članova društva i to prvenstveno zbog obveze provođenja stručnog usavršavanja u graditeljstvu i sakupljanja bodova. Usvajanjem novog Zakona o udrugama 2014. godine na temelju kojeg je 2015. godine usklađen Statut Društva uslijedila je nova revizija članova Društva i ustroj nove evidencije članova usklađene sa zakonskim odredbama od kada se revizija članova provodi svake godine u skladu s Pravilnikom o članovima i članskoj iskaznici.

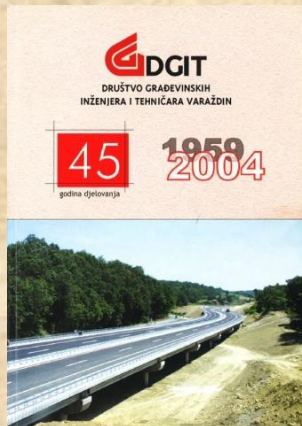
Izdanja iz proteklih godina

Bilten izdan
povodom
obilježavanja 20
godina Društva

Brošura izdana
povodom
obilježavanja 40
godina Društva

Brošura izdana
povodom
obilježavanja 45
godina Društva

Brošura izdana
povodom
obilježavanja 50
godina Društva

Pokrovitelj: Grad Varaždin

V
VARAZDIN

MIRNA AMADORI

NISKOGRADNJA
KNEŽEVIĆ

PATAFTA I SINOVI

Alvin
obrt za graditeljstvo

KORNI ING d.o.o.

HANŽEK
obrt za građevinarstvo
i proizvodnju

TRI PROJEKT
d.o.o. Ivanec

KNEKOM d.o.o.

GALDI d.o.o.
Varaždinske Toplice

Aris d.o.o.
PROJEKTIRANJE - NADZOR - KONZALTING - LEGALIZACIJA

Ured ovlaštenog
inženjera građevinarstva
BLAŽENKO PREMUŽIĆ

STJEPAN STRELEC

Pripremili

Uredništvo:

*Martina Cesar-Kelemen
Mirna Amadori
Bojan Lukman*

Lektor:

*Miljenka Štimec
Izdanje 2019.*

Zahvaljujemo svima koji su pomogli oko prikupljanja materijala, te na bilo koji drugi način pripomogli u realizaciji izdavanja ove e-monografije.

Na glavnom sadržaju lijevim klikom mišem odaberite poglavlje koje želite čitati. Stranice se listaju lijevim klikom na stranicu ili okretanjem kotačića na mišu. U desnom donjem dijelu stranice nalazi se znak strelice prema gore. Klikom na strelicu vraćate se na prethodni sadržaj (glavni sadržaj, graditeljska dostignuća, naša putovanja). Kontrole za kretanje su i u lijevom donjem uglu a pojavljuju se kad se mišem pozicionira u donji lijevi ugao stranice.

Monografija sadrži trenutno važeće akte društva koje možete pročitati klikom na neki akt odnosno sliku akta u poglavlju "Akti društva". Nakon klika otvorit će se vanjski sadržaj u pdf pregledniku. U ovisnosti o sigurnosnim postavkama računalo može tražiti da potvrdite otvaranje vanjske poveznice. U tom slučaju odaberite da želite otvoriti vanjsku poveznicu. Za povratak na e-monografiju zatvorite pdf preglednik.

U monografiji su i sva ranija tiskana izdanja biltena i brošura koje je Društvo izdalo. U poglavlju "Izdanja iz proteklih godina" lijevim klikom miša odaberite koju brošuru želite pogledati. Nakon klika otvorit će se vanjski sadržaj u pdf pregledniku. Za povratak na monografiju zatvorite pdf preglednik.

Na stranicama su crvenom bojom istaknute vanjske poveznice koje možete odabrati lijevim klikom miša (video sadržaj i web poveznice). Klikom na video možete privremeno zaustaviti odnosno ponovo pokrenuti prikazivanje filma.

U poglavlju "Sponzori" lijevim klikom na logo odabranog sponzora otvara se njegova web stranica odnosno e-mail.

